

- **Milioane de spectatori ai cinematografului sătesc** Pagina a 2-a
- **In păstrarea cui comoara?** Pagina a 2-a
- **Orizont științific** Pagina a 3-a
- **Povestea unei adolescente** Pagina a 4-a
- **Cînd drama se joacă în culise** Pagina a 6-a

ÎN TRE GRAFICE ȘI REALITATE

Multe din produsele Uzinelor de utilaj greu „Progresul” din Brăila și-au câștigat încrederea beneficiarilor din țară și de peste hotare. În primul rând excavatoarele și rulourile compresoare, dar și o seamă de piese și subansamble destinate execuției de vagoane, locomotive, utilaj chimic etc. Peste 80 de frunzi prieteni din țară colaborează cu uzina brăileană. Pentru cele mai multe din acestea colaborarea cu uzina brăileană decurge multumitor, comenzile și contractele încheiate fiind onorate la timp, iar calitatea execuției corespunzătoare. Dar nu pentru toate... Acesta a fost subiectul discuției pe care am purtat-o recent cu tov. NICULAE VIÑEȘ, inginerul șef al uzinei.

— Reprezentăm uzina metalurgică „Grivița” din Capitală, se prezintă inginerul șef al acestei unități și însoțitorul său. Avem mari greutăți cu reductorul. A trecut destul timp și nici gînd să fie gata. — Da, mecanica. (Către noi) La mecanica lucrurile cam schoapătă. Ce să-i faci, într-o uzină atât de mare nu se poate să meargă totul ca pe roate. — Ușa se deschide brusc. — Iertăți-mă, sint grăbit. Ce se aude cu căldările? — Era delegatul Șantierului Naval Constanța. — Acum avem material, dar pînă la sfîrșitul anului nu le vom putea executa.

— Spre deosebire de alte șantiere navale noi avem o colaborare mai bună cu „Progresul”. Azi, de pildă, vreau să analizez unele comenzi ale lunii decembrie pentru care uzina nu a primit lingouri. Paralel vizăm execuția unor piese programate pentru primul trimestru al anului viitor.

Sistemul preferențial nu are ce căuta în practica întreprinderilor colaboratoare

— Totuși din 1963 pînă acum... Aceasta este situația, sintem aglomerați pînă peste cap. Iar ca argument convingător delegatul constănțean i se prezintă un teanc gros de grafice. Sperăm că putem relua discuția. Iluzii. — În legătură cu cele 20 de ancore pentru S. N. Giurgiu... — S-au livrat complet, controlați grafic. — Da, dar fără tije și practice nu le putem folosi. — Tije, tije? Ei da, sint la mecanică, mergeți și vorbiți cu șeful sectorului. Sau la serviciul producție. Fața inginerului șef se in-

— Eu mă ocup de sectoarele calde care în general merg bine. Probleme se ridică la mecanică. Aceste grafice care le urmăresc zilnic consemnează executarea pieselor la forjă și turnătorie. Mecanica însă...
L-am părăsit pe inginerul șef și ne-am deplasat în secția mecanică, locul prin care trec majoritatea pieselor înainte de-a părăsi uzina. Din discuțiile avute a reieșit că aici comenzile se introduc în fabricație nu în ordinea urgențelor, ci după insistențele delegatilor permanenți, ai unuia sau altuia din inginerii șefi, care fiecare răspunde de un număr de piese

D. ANTON
(Continuare în pag. a 5-a)

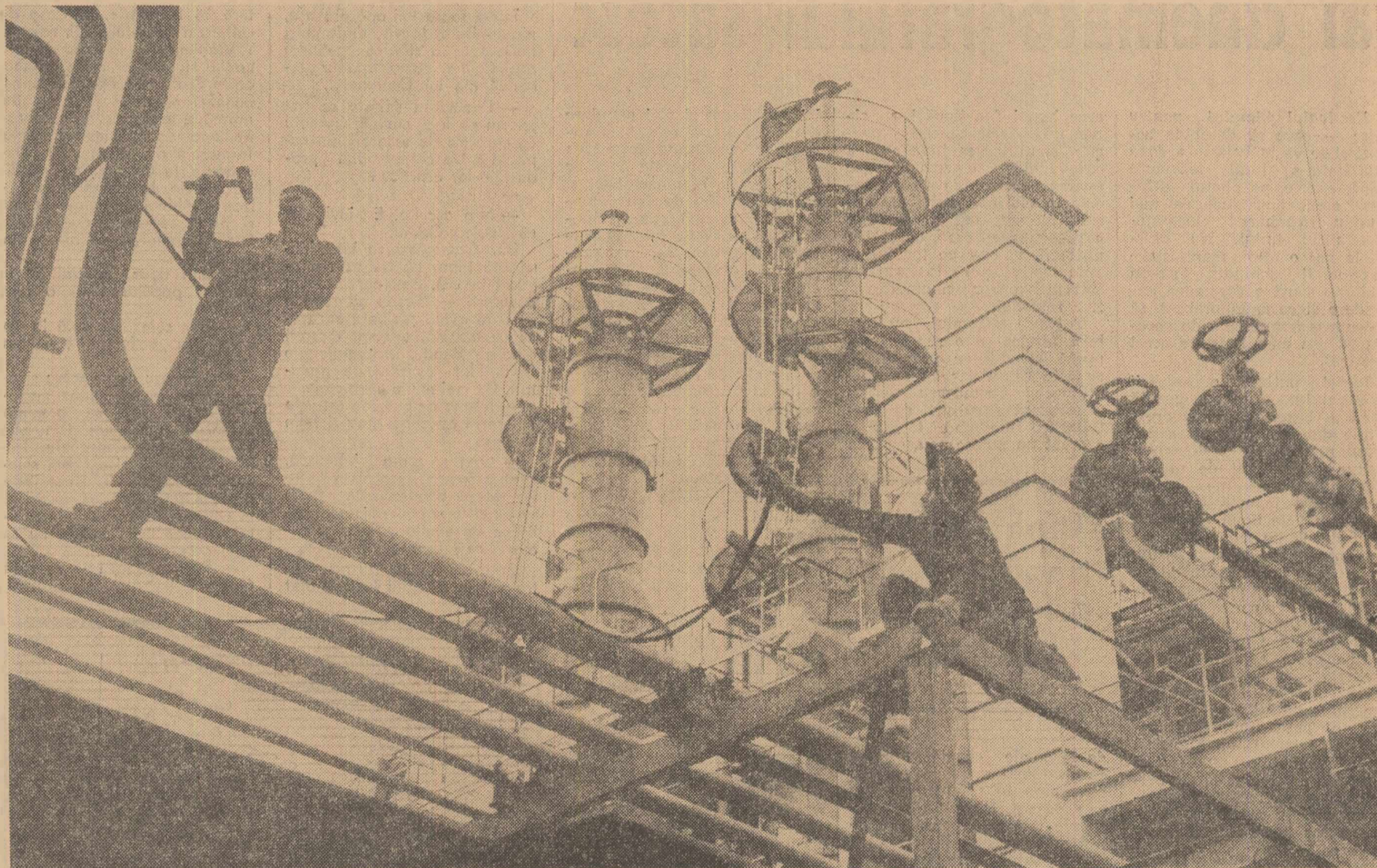


Foto: MIHAI POPESCU

RELON II

De cîva timp, la Săvinești, în cetatea chimiei de pe Valea Bistriței, au puzosit iarăși constructorii. Ei au montat aproape întreaga instalație situată în aer liber. Numai conductele montate pînă acum în instalație măsoară altă de 22 000 m.

De la ing. N. Tiganuș, șeful lotului de montaj, am aflat că folosirea unor metode de lucru avansate (utilizarea macaralelor de tonaj greu, sudarea pieselor din oțeluri speciale în mediu de argon, prefabricarea conductelor în tronșoane etc.) a făcut posibilă obținerea unui avans de 15 zile. La montarea rezervoarelor din depozitul de otium a fost aplicată cu succes metoda rularii, un procedeu original, de înaltă productivitate. Plăcile din care sint alcătuiți pereții, sudate în atelierul central din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, vin pe șantier în formă de sul. Aici sint derulate la diametrul nominal, după care li se montează doar fundurile.

Misiunea de a da viață acestei importante prevederi a fost încredințată fierarilor-betonisti din vestita brigadă condusă de Gh. Bucelea, dulgherilor condusi de Francisc Bodo, zidarilor din brigada lui Mihai Gheorghe și altor constructori care au scris în „palmaresul” lor numeroase alte obiective asemănătoare, cum ar fi cele de pe Valea Trotusului, cele de la Cluj, Iași etc. Cu toate că au trecut de-abia 8 luni de zile de cînd construcția au sosit aici, clădirile masive ale secțiilor de caprolactamă, poliamid și textil înalte de ei domnă acum șantierul. La

primul obiectiv — secția de caprolactamă — locul constructorilor l-au luat montorii și instalatorii. Ei au montat aproape întreaga instalație situată în aer liber. Numai conductele montate pînă acum în instalație măsoară altă de 22 000 m.

CONST. AZOIȚII

NOUTĂȚILE ZILEI

Brazi din masă plastică

SIBIU (Agerpres). — Specialiștii de la Fabrica „Flamura Roșie” au realizat brazi din masă plastică. Numai o privire foarte atentă poate deosebi brazii artificiali de cei coborîți din munți. Pînă și mirosul din masă plastică și insusirile olfactive. În plus acești brazi au și avantajul că se păstrează „cu cetina tot verde”. Organele comerțului au apreciat această nouă realizare și au contractat pentru sărbătorile de iarnă 10 000 de bucăți.

Modernizarea fabricii de bere „Grivița”

La fabrica de bere „Grivița” din București au fost terminate unele lucrări de modernizare. Fără a se întrerupe procesul de producție, au fost montate noi utilaje, iar zilele acestea a fost dată în funcțiune și noua secție de fierbere. Lucrările de dezvoltare și modernizare a fabricii vor duce la sporirea producției anuale cu 1 600 000 de sticle de bere. (Agerpres).

Hanuri turistice

Pentru iubitorii de drumeție, denumirile Pietra Craiului, Bran, Poiana Teiului, Bișcaz, Săvirșin, Geoagiu-Băi, Băile Herculane, minăstirile Agapia, Văratec și Moldovița constituie desigur amintiri dintre cele mai plăcute. Sint câteva dintre obiectivele de larg interes turistic, istoric sau de arhitectură veche românească, unde poposesc în fiecare an mii și mii de vizitatori din țară și de peste hotare. Iată motivul pentru care în apropierea acestor interesante locuri turistice vor fi construite în anul 1966 „hanuri turistice” — o formă specific românească de cazare și deservire a călătorilor. Noile hanuri turistice vor fi construite și dotate în raport cu cerințele moderne de con-

fort, oferind turiștilor condiții cât mai bune și mai plăcute de găzduire. Soluțiile de construcție și amenajările lor interioare vor exprima vechia arhitectură românească ca și specificul arhitectonic al regiunii respective. Hanul turistic oferă oaspeților săi camere cu două paturi, restaurante-braserii, crame unde vor putea fi degustate „la ele acasă” vinurile din regiunea respectivă și unde vor fi servite o serie de specialități culinare românești, locuri de parcare pentru autoturisme, magazine cu mărfuri de primă necesitate pentru turiști. Din restaurantele hanurilor nu vor lipsi nici farfuriile de muzică românească. (Agerpres).

Case de comenzi care livrează... nervi

— Alo, 147156? Casa de comenzi „Unic”? Aș vrea să fac o comandă de mărfuri pentru...
Dar explicația nu mai poate fi continuată. De la celălalt capăt al firului, o voce ne întrerupe furioasă!
— Mai lasă-ne, domnule, în pace și vino cu telefonul peste câteva zile! Luni! Ei, drăcie!
Asemenea „dialoguri” între cumpărători și personalul de la capătul firului telefonic al casei de comenzi respective se înregistrează de zeci și zeci de ori pe zi. În intervalul dintre orele 7—22, de câteva zile nu se primește nici o comandă telefonică. Nu se primesc decât comenzi anticipate, făcute personal — deși casa de comenzi dispune de două telefoane — și acestea numai în primele ore ale dimineții...
— E o defecțiune temporară! — îi se spune. Avem rezerve de patru-cinci zile.
Dar în mod obișnuit oare cum se petrec lucrurile? Se iau circa 50—70 de comenzi numai între orele 7—10, ca după aceea — de la 10 la 22 — să fii refuzat.

— Dacă am lua într-una comenzi prin telefon — ne spune gestionara Elena Drăgoiescu — am primi pînă la 400-500 comenzi pe zi.
Așadar, solicitări există și ar putea fi și mai multe, dacă cetățenii n-ar găsi telefoanele ocupate, dacă n-ar fi refuzată, amînăți și, chiar repuziți, așa cum se întîmplă în ultimul timp. Această situație este și la casa „Mercur”, unde se primesc comenzi iar mărfurile sosesc după patru-cinci zile, unde unele produse sau băuturi solicitate (cum este berea) nu se pot comanda, unde, în sfîrșit, sifoanele nu se primesc la schimb, ci trebuie să lași 25 de lei garanție pentru fiecare din ele!
Oare organele de resort din MIRCEA SCRIPCA

Cu planul șesenal îndeplinit

Din întreaga țară continuă să sosesca vesti despre îndeplinirea înainte de termen a prevederilor planului șesenal. Au mai raportat astfel de realizări următoarele unități:

- Trustul minier din Deva
- Uzinele chimice din Năvodari
- Fabrica de mobilă din Iași
- Uzina de prototipuri și reparații de utilaj chimic din Făgăraș
- Întreprinderea de prefabricate din beton din Roman
- Întreprinderea de materiale de construcții Doaga
- Fabricile de conserve „Zagna”-Vădeni și „Tecuci”
- Întreprinderea „Fruct-export” din Focșani
- Întreprinderea de mezeluri și conserve de carne din Sibiu

TELEGRAM

Cu ocazia încetării din viață a fostului emir al Kuwaitului, Seic Abdullah al-Sabah al-Sabah, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a transmis o telegramă de condoleanțe noului șef al statului kuweitian, seicul Sabah al-Sabah al-Sabah. În răspunsul său, Sabah al-Sabah al-Sabah a mulțumit pentru condoleanțele adresate.



Tradiționala excursie de sfîrșit de săptămîină cu autocarele. În alîșeu: Hotelul și restaurantul de la Piriul Rece — Predeal

Foto: V. BRĂILOIU

MOMENTE Despre Ion Ghica și despre alții

Ion Pas

În repetate rânduri a fost exprimată părerea de rău că Ion Ghica, pe care foarte interesantă monografie a lui D. Păcurariu îl înfățișează sub multiple aspecte ale unei îndelungi, neostenite activități consacrate binelui țării sale, nu a dat curs intrutotul vocației literare, el cheltuiindu-se cu precădere pe planurile vieții politice. Nu e, de-o lungă vreme, eveniment care să nu li inscrie participarea ordentă a celui care a fost prietenul și tovarășul de credință și luptă al unui Bălcescu, Eliade Rădulescu, Kogălniceanu, Alecsandri — statornic rămîind legat de acesta din urmă printr-o prietenie afectuoasă. Rolul jucat de el și pozițiile pe care le-a ocupat în desfășurarea unei epoci atât de frământate, cu atât de multe lumi și umbre în tabloul pe

care îl oteră, au fost totdeauna de prim plan. Cu lumini și umbre ne apare însăși personalitatea complexă a lui Ion Ghica, derutant uneori prin gândire și atitudine, dar neliniștit în iubirea și devotamentul pe care le purta intereselor patriei și poporului — voind-o pe ea înflăcărat, liberă, voindu-l pe el smuls din apăsare, întuneric și sărăcie. Cu o mai limitată înțelegere a imperativelor timpului, Ion Ghica s-ar fi putut cantona confortabil în domeniul pentru care se dovedise, încă de la primele pagini scrise, atât de înzestrat, lăsînd astfel posterității o moștenire literară mult mai cuprinzătoare. El, ca

și alții din generația lui, au dat însă exemplul abnegației, considerînd că în ceasurile de răscruce ale istoriei, cînd în cumpănă sînt interese superioare, aduci, nu contribuția pe care ai dori-o, ci aceea pe care momentul o impune. Mi se pare că numele lui dat unei străzi laterale din centrul Capitalei nu exprimă intru totul prețuirea care i se cuvine. Ar avea dreptul faptele lui de patriot luptător și opera literară pe care ne-a dăruit-o la mai multe semne de cinșire — printre care, un monument, printre care, deocamdată, fixarea unei plăci comemorative pe casa din strada Banului (nr. 4, cred) în care o locuiri o vreme. Demersurile în acest sens, pe oraș, toate aceste cifre. Rezultatul: „Fișa de calcul pentru planul de școlarizare pe anul 1966—

Doi directori de școală din Craiova stau la birourile secției de învățămînt a orașului și liniază table. Liniază table în roșu, negru și albastru, cu rubrici late și înguste, caligrafiază meticuloș cifre care se aștern cuminți și estetice rînduite în tablele multicolore și apoi adună, adună și iar adună. De jos în sus, de sus în jos, cu probă și contraprobă. Ne uităm și noi la table: sint realmente amețitoare. Dar cei doi directori lucrează conștințios și greșelile sint excluse. Cel puțin în operațiile pe care le realizează ei. În rest, ei bine... în rest povestea e nițelș cam încurcătă.

Mai întîi a fost o ședință cu toți directorii de școli din oraș în care s-a „trasat sarcina”: întocmirea planului de școlarizare pe anul 1966—1967. Apoi au urmat ședințe în școli, ale directorilor cu diriginții, după care au urmat ședințele fiecărui diriginte cu profesorii fiecărei clase. După care diriginții au întocmit tablele pe clasă, tablele acestea au fost centralizate în tablele pe școală, tablele pe școală au fost centralizate la secția de învățămînt. Acum cei doi directori de școală convocă aici să dea o mină de ajutor, vor centraliza în alte table mai mari, pe oraș, toate aceste cifre. Rezultatul: „Fișa de calcul pentru planul de școlarizare pe anul 1966—

1967” va pleca la regiune unde va fi centralizată în alte table și mai departe la minister unde va fi...
O rubrică din fișa de calcul centralizată ne atrage în mod deosebit atenția. Se intitulază „Pierderi”. La întrebarea pusă ni se răspunde că este vorba de repetenții prevăzuți pentru anul școlar 1965—1966. Ne uităm la totalul pierderilor și găsim cifra de 522. La un efectiv de 9 208 elevi.

— Nu vi se pare exagerată cifra? Il întrebăm pe tov. inspector Ciurezu.
— Situația este exactă, ne răspunde d-sa. Se bazează pe un calcul precis făcut la nivelul fiecărei clase, în funcție de notele obținute pînă acum. Ne exprimăm părerea că este foarte greu dacă nu imposibil să fîxezi de pe acum estimări exacte dar tov. inspector își susține cu multă seriozitate părerea. Intervine și șeful secției, tov. Romeo Popescu, care este de acord că într-un caz sau altul s-ar putea schimba situația, și elevii respectiv să promoveze clasa dar că în linii mari cifra

MINZU RADIAN

(Continuare în pag. a 4-a)

(Continuare în pag. a 5-a)

LITERATURĂ ȘI ARTĂ

Milioane de spectatori ai cinematografului sătesc

Festivalul filmului pentru sate — care se deschide astăzi și se va încheia în a doua jumătate a lunii februarie 1966 — este, pe planul difuzării creației artistice, cel mai amplu eveniment cinematografic al anului. Nu există la noi o altă manifestare care să fi dobândit într-un răstimp scurt o asemenea extindere și care, în prezent, să întindă milioane de spectatori, așa cum reușește acest festival.

Însăși puțină organizării Festivalului este o dovadă certă a bazei materiale crescînde de care dispune astăzi satul românesc, în domeniul culturii: șase mii de unități cinematografice pe bandă normală și îngustă vor prezenta, în cele două etape, un total de 40 de filme artistice de lung metraj și cîteva sute de scurt metraje. A intrat în tradiția festivalului ca repertoriul să cuprindă cele mai valoroase filme românești, a-lături de filme ale studiourilor de peste hotare iar programele prezentate în festival sînt constituite premere pentru localitățile rurale respective. Tot astfel, spectacolele din festival au ajuns să devină veritabile manifestări culturale, în sensul că ele prilejuiesc simpozionare, conferințe, procese artistice, concursuri pe teme cinematografice etc.

De la an la an, Direcția Rețelei Cinematografice și Difuzării Filmelor (D.R.C.D.F.) a acumulat experiență și a folosit-o pentru mai bună întocmire a repertoriului, a tipăririlor de popularizare, pentru un control mai eficient efectuat pe parcursul desfășurării festivalului — în mii de cinematografe sătești. Anul acesta, eforturile au fost sporite pentru a preveni defectiunile tehnice care deteriorează calitatea proiecției cinematografice și pentru a combate formalismul manifestărilor.

Comitetele de cultură și artă din cadrul sferelor populare înțeleg însemnătatea festivalului iar consiliile agricole raionale folosesc, în deosebire, din plin posibilitatea de a solicita filmele documentare în sprijinul învățămîntului agrozotehnic de masă. Asigurarea condițiilor necesare bunelor funcționări a cinematografulor sătești precum și utilizarea judicioasă a caravanelor cinematografice pentru organizarea de spectacole în cîm multe din localitățile necivilizate — este o preocupare care, ca și în alți ani, va sta pe toată durata festivalului în atenția întreprinderilor cinematografice regionale.

Totuși, festivalul nu trebuie înțeles ca o repetare anuală a edițiilor precedente, cu alte filme dar cu aceleași mijloace. Pătrunderea masivă, sistematică a culturii cinematografice în rîndul țărănimii a creat un public nou, extrem de larg, ale cărui exigențe sînt azi mai mari decît ieri, iar miine le vor depăși pe cele de azi. Efectul educativ-estetic trebuie înțeles în dialectica lui continuă. Calitatea spectacolului cinematografic, forma sa atractivă, trebuie în permanență adaptate unui gust în dezvoltare pentru creșterea artistică. Nu mai este permis să dăm startul unei asemenea manifestări cu conferințe de deschidere tipice de la centru, însele din generalități bune oriunde și prezente cu locuri libere ca în cererile tip — pentru completarea, pe plan local, a fișurilor de manifestări la zi. În loc de a edita o asemenea conferință după un vechi tipic, D.R.C.D.F.-ul ar putea mobiliza, împreună cu Asociația Cineaștilor, un mare număr de creatori care, deplasîndu-se la sate ar da festivalului încă din primele zile prestața meritată și cea fericită ocazie de comunicare între realizatorii și spectatorii filmelor.

Cîteva observații în pragul deschiderii Festivalului filmului pentru sate

Anul acesta este cel de-al 70-lea din istoria cinematografului. Deși scurtă, istoria ce-

lei mai tinere și mai populare dintre arte, nu este încă deajuns cunoscută. Studierea ei de către marea publică abea începe în cineacluburi și cinematoci. Era de așteptat — și lucrul se mai poate remedia încă — să fie folosită aniversarea pentru ca, în programul festivalului, să se includă expuneri care să prezinte aspecte ale dezvoltării cinematografului, pe cît cu putință însoțite și de material ilustrativ. Pentru un public atât de cuprinzător cum e cel al festivalului, este o necesitate să cunoască filmul nu numai ca spectacol independent, ci ca artă națională și universală, cu trecutul și realizările sale.

În sfîrșit, se pot aduce festivalului și alte numeroase înnoiri capabile să-i îmbogățească rezultatele. Ne gîndim, de pildă, la această posibilitate imensă și utilă de a colecta părerile spectatorilor de la sate despre filme mai ales despre filmele studiourilor noastre. Sub formă de anchete, prin distribuirea de chestionare, se poate cunoaște o opinie a publicului care astăzi este avizat, se pot aduna sugeriți tematice sub forma cerștelor pe care le exprimă creatorii noștri — oamenii muncii de la țară. Asemenea sondaje, făcute chiar pe un plan mai restrîns la început, ar da dreptat festivalului acel caracter de participare activă a spectatorului, iar crea o comunicare periodică utilă, tocmai la sfîrșit de un cinematografic, între producătorii și consumatorii de artă.

Neîndoielnic, Festivalul filmului pentru sate își va dovedi și în acest an marile sale posibilități în ceea ce privește atragerea de noi și noi spectatori. Dincolo de caracterul său bilanțier, festivalul trebuie să urmărească însă a dobîndi valoarea unui factor de educație, precum și a unui de cunoaștere a gustului public și, prin aceasta, de influență binefăcătoare asupra dezvoltării cinematografului românesc — artistice și documentare. În acest sens, tradiția este străină rutinei. Ea solicită o valorificare pe un plan superior a rezultatelor din anii precedenți.

EUGEN ATANASIU

TRUSTUL COREGRAFILOR SAU CUM SE JOACĂ „TOT PE LOC“

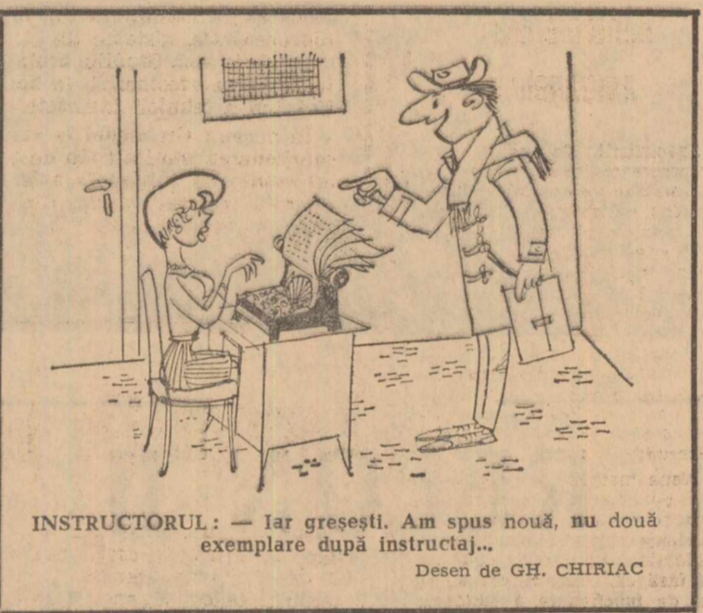
Într-o seară îmi apărură așa, nîtam-nîsom, în vis, diafana și buna Odetta și fiica geniului rău, Odilia, nemuritoarele „lebede” ale lui Ciaikovski...

— Dumeata ști de ce bat „pasul pe loc” multele formații coregrafice de amatori din capitală? De ce seamănă producțiile lor artistice? — ?!?

— N-o asculta. E învidioasă... strigă Odilia.
Dar Odetta nu se lasă intimidată (doar pentru asta o apărut în vis). Sint coregrafi în București — începu ea repede — care avînd picioare zdravene (și mașină, adăugă discret) alegea după... instrucțiile ale formațiilor artistice de amatori. Cît mai multe instrucții.

— Iubesc cu pasiune arta de amatori! conchise grov și felin Odilia.
— Cum să n-o iubească, cînd e foarte... rentabilă! — i-o reteză Odetta. Este nevoie să fie cît mai multe formații artistice de amatori, deci și coregrafice? Este!

E nevoie de instructori pentru aceste formații? Este! Sint



INSTRUCTORUL: — Iar greșești. Am spus nouă, nu două exemplare după instrucțai...
Desen de GH. CHIRIAC

— Și apoi fac față ca Constantin Avgherino și el cu un bogat palmares de instrucție. Omul a instruit cîndva echipa de jocuri populare a Fabricii de încălziminte „Dimbovița”.

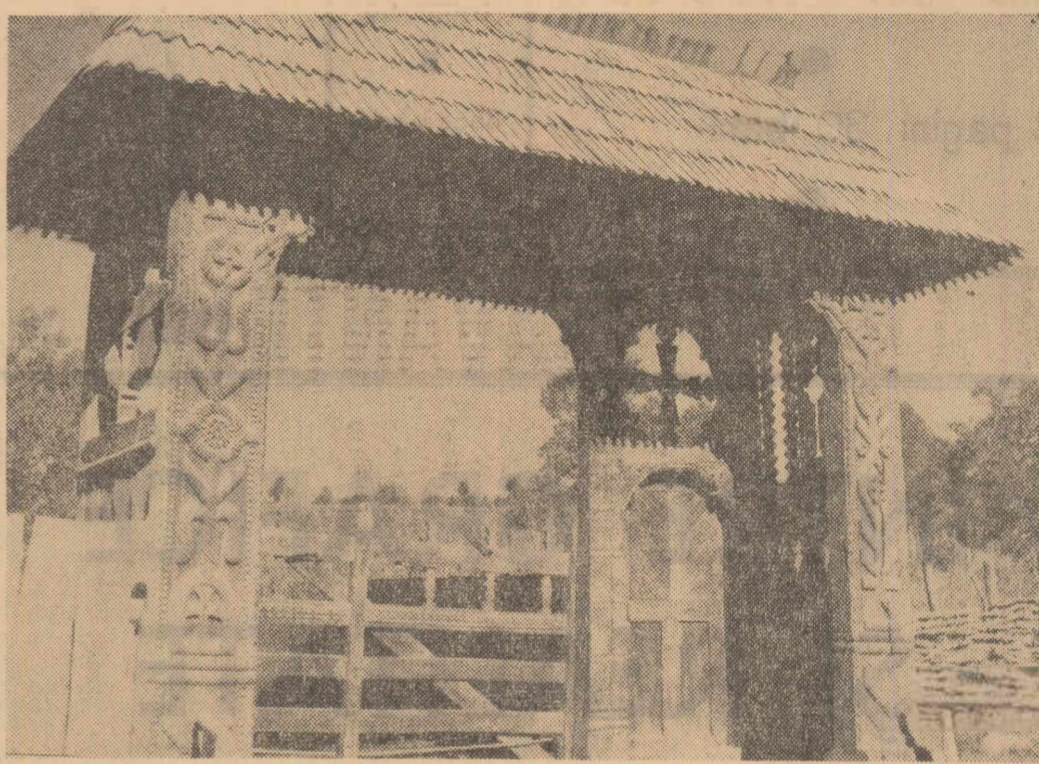
Dansatorii cei mai buni de acolo i-a „încadrat” apoi la Casa de cultură a finetului din raionul N. Bălcescu pe care o instruieste. Aceleași persoane au apărut apoi în formația de dansuri populare de la Casa raională de cultură T. Vladimirescu...

— Și banii...? — Și de colo, și de colo. Și cînd te gîndești că numai cu cîțiva oameni... Dintr-un foc, cîțiva iepuri.

— Bine, dar asta e — am strigat sîrînd din pat — mai mulți decît... coregrafic. M-am trezit buimac. Dispuseră și Odetta și Odilia. M-am repezit să verific dacă se aflau în vis sînt reale. Și, spre nemulțumirea mea, am constatat că visul fusese adevărat...

— Și apoi fac față ca Constantin Avgherino și el cu un bogat palmares de instrucție. Omul a instruit cîndva echipa de jocuri populare a Fabricii de încălziminte „Dimbovița”.

Dansatorii cei mai buni de acolo i-a „încadrat” apoi la Casa de cultură a finetului din raionul N. Bălcescu pe care o instruieste. Aceleași persoane au apărut apoi în formația de dansuri populare de la Casa raională de cultură T. Vladimirescu...



Poartă maramureșană în comuna Crăcești Foto: NICU VASILE

În păstrarea cui comoara?

Cea mai sumară informare — la nivelul planșei colorate din dicționarul limbii române moderne — convine că reșurse — practic inepuizabile — avem la îndemînă pentru a dezvolta și stimula producția de ceramică. În unele locuri din țară s-a trecut, gospodărește, cu interes și dragoste, la treabă. Mă gîndesc, bumăoară la regiunea Suceava unde centrul de ceramică neagră de la Marginea e deosebit de activ, la unele manifestări (timide din păcate și discontinue) din Maramureș, la atele, din regiunea Oltenia unde mai mult sub impulsul din afară a început să se acorde o atenție pe măsură renumitului centru de la Oboga.

Desigur ar mai putea fi amintite și alte centre. N-o facem pentru că nu propunem nici un bilanț și nici pentru că vom să demonstrăm că în privința creației ceramice există o preocupare corespunzătoare la cei mai în măsură s-o aibă, adică la Uniunea Cooperativelor Meșteșugărești. Dimpotrivă, o realitate — tristă realitate! — ne îndeamnă să credem exact contrariul. În magazinele de artizanat — de altfel destule în toată țara și bine amenajate — producția artizanală e pusă, în mare parte, în privința autenticității, sub semnul îndoielii iar în privința calității artistice sub semnul unui gust dubios. Oricine constată în schimb, supărător, lipsa ceramicii românești autentice, a ceramicii frumoașe, a ceramicii care reprezintă un produsul negustoresc al unui pseudoartizan (cum se întîmplă acum) ci reale valori artistice.

monstrat cît de vie e încă tradiția olăritului, cîți mari meșteri avem încă, cîte remarcabile centre de creație, într-un cuvînt cîte reșurse — practic inepuizabile — avem la îndemînă pentru a dezvolta și stimula producția de ceramică. În unele locuri din țară s-a trecut, gospodărește, cu interes și dragoste, la treabă. Mă gîndesc, bumăoară la regiunea Suceava unde centrul de ceramică neagră de la Marginea e deosebit de activ, la unele manifestări (timide din păcate și discontinue) din Maramureș, la atele, din regiunea Oltenia unde mai mult sub impulsul din afară a început să se acorde o atenție pe măsură renumitului centru de la Oboga.

Prețuirea acestei manifestări a artei populare noastre nu bucură și ne aragă, fără de păcat, dreptul „mindriei”. La marele concert al bunurilor spirituale create de umanitate, ceramica noastră populară adăugă și ea un splendid „zbenghi de floare”. A fost firește o vreme cînd creația ceramicii împlinea în viața satului cerințe de ordin utilitar. Dezvoltarea industrială, accesul din ce în ce mai larg spre bururile industriale mai ieftine, mai durabile și cu rînit aspect „orășenesc” au redus considerabil această funcție. S-a păstrat în schimb, și-n unele privințe s-a dezvoltat tocmai din această cauză, funcția artistică a ceramicii folosită ca piesă decorativă. Performanțele s-au realizat în acest sens la nivelul unor autentice culmi ale măiestriei. (Pe Stelian Opreanu, meșterul olar de la Horezu, de laș cîta și încă ar fi de-a-tul!). Felurite manifestări cu caracter artistic au de-

putea dezvoltării numeroase aspecte de birocratism, de nepăsare, de dezinteres (cooperativa meșteșugărească din regiunea Argeș nu s-a încredințat nici mîcar amintitului artist olar din Horezu, Opreanu, să-i asigure un atelier!). N-ar trebui oare ca și Comitetul pentru Cultură și Artă și Uniunea artiștilor plastici să intervină în sprijinul Meșteșugărești? E vorba de o manifestare artistică bogată în resurse, care trebuie stimulată, trebuie sprijinită, ocrotită cu aceeași grijă cu care, la noi în țară e ocrotită și sprijinită creația artistică și creatorul de artă. Este de datoria Uniunii Cooperativelor Meșteșugărești să creeze — repet — autenticii creatori de ceramică populară românească, condiții optime de lucru, condiții materiale corespunzătoare, să le asigure îndrumarea artistică de înaltă competență, o valorificare superioară a lucrărilor în fiecare regiune și peste hotare. Producerea muncii lor ne va bucura viața și va continua să ducă, în toate cele patru zări, un mesaj al sufletului nostru, al științei de geniu care de milenii rodește pe aceste pămînturi în fiurul artei.

Ceramica românească e o comoară. Cei care se îngrijesc de păstrarea ei trebuie să înțeleagă bine că peste ani, la întrebarea cum au păstrat-o, nu vor putea răspunde cu „forme în regulă”, cu hîrtii și justificări. Pentru UCECOM răspunderea față de ceramica populară nu-i numai imediată ci și de perspectivă. De aceea, poate, e și mai mare.

O analiză profundă ar

VIRGIL DANCULESCU

O CARTE PENTRU PĂRINȚI

Despre autoritatea părinților, despre modul în care se poate ea dobîndi și menține, există o multime de păreri, emise din antichitate și pînă astăzi. Fără îndoială că Ion Popescu, autorul cărții „Autoritatea părinților”, cunoaște foarte multe dintre ele. Totuși, elaborarea sa este nouă, proprie, originală, dovădind atât o înțelegere contemporană, înaintată, a problemei, cît și o viziune amplă spre viitor.

Autorul încearcă să meargă pe o cale mai puțin bătută, înfașîndu-ne, în esență, majoritatea situațiilor tipice, cu funcție generalizatoare, de pierdere și cîștigare a autorității părintești, în condițiile noastre, relevînd totuși și o sumă de cazuri mai puțin frecvente, dar grăitoare de asemenea prin importanța lor. Originalitatea constă în special în aceea că fiecare din aceste cazuri este prezentat într-un cadru de întîmplări și discuții vii și veridice, surprinse în viața de toate zilele, prin intermediul cărora, aproape pe nesimțite, autorul sugerează sau uneori indică direct soluții. El nu se sfiește să-și prevină cititorii că autoritatea nu se poate obține, așa cum își inchipuie cîteodată unii părinți, „prin cunoașterea și aplicarea unui anumit cod obligatoriu de comportare” față de copiii lor, valabil în toate împrejurările, „adevărată autoritate părintească fiind rezultanta unui întreg complex de fapte, atitudini și gînduri, un ansamblu de norme greate de formulat, din pricina varietății raporturilor dintre oameni în general și ale celor dintre părinți și copii în special.”

Referindu-se, bunăoară, la anumite fapte ale copiilor, care par părinților de natură a le strîbi autoritatea, Ion Popescu ține să precizeze că, în mod obișnuit, copiii nu greșesc din dorința de a-i înfrunta pe cei mari, ci mai mult din înclinația lor de a-i imita. Deci înainte de a aprecia și judeca purtările copiilor, vîrst-

Alexandru Mitru

Problema vieții sufletești a copiilor de diferite vîrste este investigată cu gingășie. Autorul insistă asupra înțelegerii și răbdării de care trebuie să dea dovadă părinții permanenți și răbdării de care trebuie să dea dovadă părinții permanenți, dar mai ales atunci cînd vor să-și asigure o temeinică autoritate.

Armonia ce domnește între membri unei familii, în care părinții și-au dobîndit autoritatea necesară, prin respectul, plin de admirație pe deplin meritată, al copiilor, este opusă unor cazuri în care situația este cu totul contrară. Dragostea rău înțeleasă, cu săbiucini, a unor părinți, dragoste care se manifestă fie printr-o inadmisibilă toleranță față de greșelile copiilor, flagrant și repetate, la școală sau acasă, fie prin încercarea



SILVIA CAMBIR „Creatoare de artă populară”

de a-i mitui, de a le cîștiga încrederea sau afectuinea, ori a le smulge promisiuni că se vor îndrepta, primindu-le diferite daruri și avantaje, este la fel de condamnată ca și autoritatea tiranică pe care unii copii o suportă, lăsîndu-le însă amintiri urite și de neșters, iar pe alții, pe cei mai mulți, făcîndu-i chiar să pășească în viață înfrîniți, timorați și nefericiți.

Ion Popescu ne demonstrează că formarea bunelor deprinderi ale copiilor, de care este atât de strîns legată, în fond, autoritatea părintească, este un proces plin de răbdare și perseverență, și aceasta nu se poate realiza decît prin coborîrea celor mari pînă la psihicul copilului. Altminteri, chiar intențiile cele mai bune pot să dea greș și nu duc la acceptarea conștientă de către copil a autorității părintești. Pe măsură ce se realizează sudura sufletească dintre părinți și copii, ascendențul moral al părinților asupra copiilor decurge din recunoașterea evidentă a meritelor și calităților lor, din prestigiu lor în familie și societate, și nu din obligațiile morale și materiale pe care le au copiii față de părinți.

În domeniul educației este însă mai puțin important să definim aceste noțiuni decît să le înțelegem și să le aplicăm în viață. Din această pricină, Ion Popescu și-a propus să-și alcătuiască lucrarea într-o formă literară originală, bazată pe o acțiune antrenantă și vioale, presărată cu o multime de întîmplări, ceea ce face ca lucrarea să se citească ca un roman.

Dacă mai ținem seamă de apelul frecvent, dar bine dozat, la unele personaje și situații elocvente din marile opere ale literaturii universale sau de stilul corect și îngrijit, adaptat în todeauna cu grijă diversității situațiilor, se va înțelege de ce socotim această lucrare utilă alt specialiştilor cît, mai ales, datorită accesibilității sale, tuturor părinților.

MEMENTO

DUMINICĂ
5
DECEMBRIE
1965
LUNA XII TRIM. IV
Soarele răsare la 7 h 38'
" — apune la 16 h 38'
— 338 + 26

teatre

Povestirile lui Hoffman: Opera comică din Berlin în sala Teatrului de operă și balet ora 19,30; Mamezelle Nitouche ora 10,30 și Tirgul de fete, ora 19,30; Teatrul de stat de operă (14.80.11); Valcu Vodă, ora 10, Insi-te mărăgărite, ora 15,30 și Domnișoara Nastasia, ora 20; Teatrul Național „I. L. Caragiale” sala Studio (15.53); Trollus și Creșida, ora 15,30 și Șeul sectorului suflute, ora 20; Teatrul de Comedie (14.60.60); Opera de trei parole, ora 10, Comedia erorilor, ora 15 și Dragă mincinosule, ora 19,30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” bd. Șchiu Măgureanu I (14.60.60); Intrigă și iubire, ora 10, Tache, Ianche și Cadr, ora 15 și Canioata, ora 19,30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” sala Studio (12.74.50); Sonet pentru o păpușă, ora 10, Luna dezmosten-

cinematografe

Dincolo de barieră; Sala Palatului ora 19,30; Republica (11.03.72) orele: 9,30 — 11,30 — 14 — 16,30 — 18,45 — 21; Old Shatterhand; Patria (11.86.25) orele 9 — 11,30 — 14 — 16,30 — 19 — 21,30; Îndrăznețul Pardailan; Luceafărul (15.87.67), orele 9 — 11,15 — 13,30 — 15,45 — 18,15 — 20,30; Feroviar (15.22.73), orele 9 — 11,15 — 13,30 — 15,45 — 18 — 20,15; Festival (15.63.84), orele 9,45 — 12 — 14,15 — 16,45 — 19 — 21; Excelsior (18.10.88), orele 10 — 12,15 — 14,30 — 16,45 — 19 — 21,15; Tomis (21.49.46), orele 8,15 — 10,15 — 12,30 — 14,45 — 17 — 19,15 — 21,15; Melodia

(12.06.88), orele 9 — 11,15 — 13,30 — 15,45 — 18 — 20,15; Flamura (23.07.40), orele 10 — 12 — 14 — 16 — 18,15 — 20,30; De la — De la — Harap Alb; București (15.61.54), orele 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Floarea (12.28.30), orele 10 — 12 — 14 — 16 — 18,15 — 20,30; Modern (23.71.01), orele 12 — 14 — 16 — 18 — 20; Săga; Capitol (16.29.17), orele 9,30 — 11,45 — 14 — 16,30 — 18,45 — 21; A fost odată un moș și o babă; Victoria (16.28.79), orele 9,45 — 12 — 14,15 — 16,30 — 18,45 — 21; Camera în formă de „L”; Central (14.12.24), orele 9 — 11,30 — 14 — 16,30 — 19 — 21,15; Premiul anului; Lumina (16.23.35), orele 9,45 — 11,45 — 13,45 — 16 — 18,15 — 20,30; Runda 0; Union (13.49.04), orele 15,30 — 18 — 20,30; Cosmos (35.19.15), orele: 16 — 18 — 20; Program pentru copii, ora 10 și Veseli la Acapulco, orele 11,30 — 13,45 — 16 — 18,15 — 20,30; Doina (16.35.38); O călătorie experimentală în Marea Roșie — Cîntecul Vmel Sumak — Vreau să știu tot nr. 40 — Un cros neobișnuit; Timpuiri Noi (15.61.10), orele 10 — 12,15 — 14,15 — 16,45; Buzet (15.62.78), orele 15,30 — 18 — 20,30; Dacia (18.28.10), orele 9 — 13,30 în continuare 15,45 — 18,15 — 20,45; Femeia necunoscută; Cultural (16.25.39), orele 10,30 — 15 — 17,45 — 20,30; Soarecele din America; Buzet (15.62.78), orele 10 — 12 — 14 — 16,15 — 18,30 — 20,30; Ultima vacanță; Grivița (17.08.58), orele 10 — 12 — 14 — 16 — 18,15 — 20,15; Laleaua neagră; București (17.05.47), orele 10 — 12,30 — 15 — 17,45 — 20,30; Misterele Parisului; Unirea (17.10.21), orele 11 — 16 — 18,15 — 20,30; Boceluta; Flacăra (21.35.40), orele 10 — 15,30 — 17,45 — 20; La ora 5 după-amiază; Vitan (21.39.82), orele 16 — 18,15 — 20,30; Mariș; Miorița (14.27.14), orele 9,45 — 12 — 14,15 — 16,30 — 18,45 — 21; Vocea (11.91.26), orele 9,45 — 12 — 14,15 — 16,30 — 18,45 — 21; Pînă la oraș nu e departe; Munca (21.50.97), orele 16 — 18 — 20, 800 de leghe pe Amazoane; Popular (35.15.17), orele 10,30 — 16 —

televiziune

8.50: Gimnastică de învățare la domiciliu; 9: Reteta ospodinei; 9.30: Emisiune pentru copii și tineretului școlar. Telemuzicuri pionierilor. Aschută și A.B.C.-ul Pionierilor. Transmisiune de la Circuit de Stat; 11: Emisiune pentru copii și tineretului școlar. Duminică sportivă. Transmisiune de la Praga. Program muzical va fi susținut de o formație condusă de Valentin Grițorescu; 19: Jurnalul televiziunii (II); 19.30: Dialog la distanță. Participă regiunile Dobrogea și Galați. În încheiere: Jurnalul televiziunii (II). Telesport.

cum va fi vremea

Pentru zilele de 6, 7 și 8 decembrie se anunță următorul timp probabil: Vremea umedă și înăcire ușoară. Cerul va fi variabil mai mult noros. Vor cădea precipitații în cea mai mare parte a țării. Vînt slab pînă la potrivit din sectorul vestic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 6 și plus 4 grade, iar maximele între minus 3 și plus 7 grade. Ceață locală.

ORIZONT ȘTIINȚIFIC

ÎN ATENȚIA SAVANȚILOR - COPILUL

S-a discutat — la un recent congres — și-a desfășurat lucrările la Tokio — despre o temă generoasă prin însăși conținutul ei, optimistă prin concluziile care s-au tras în legătură cu ea: care trebuie să fie direcțiile spre care să-și îndrepte eforturile medicii pediatri din lumea întreagă, cercetătorii și clinicienii, pentru a asigura copiilor — care reprezintă a treia parte din populația lumii — condiții optime de dezvoltare din punct de vedere medicosanitar?

La acest Congres internațional de pediatrie au participat 3400 delegați din 46 de țări ale lumii și numai în-siruirea preocupărilor care au făcut obiectul activității sale totalizează volumul unei broșuri respectabile. Înțelegem, așadar, de ce principala dificultate pe care o ridică răspunsul la „clasa noastră întreabare”

sau formarea viitorilor medici pediatri. Au urmat discuții fructuoase care s-au desfășurat în cele 21 de secții de specialitate ale congresului, discuții ce au prilejuit un mai strins contact între oamenii de știință din diferite țări ale lumii. Aș remarcă aici o tendință din pediatria mondială, pe care o exprimă însăși ultima cifră amintită: cea a specializării. Cu timpul — probabil — nu vor mai exista numai medici pediatri „în general”, ci specialiști pediatri de înaltă calificare în endocrinologie, radiologie, nefro-

malformații ale copilului), în rujeolă sau parotidită epidemice (oreion). Îmbunătățirea vaccinului anti-varicelic — a cărui administrare poate provoca, în unele împrejurări, encefalita postvaccinală — a fost o temă mult discutată. În afară de recomandarea ca vaccinarea copiilor să se efectueze în primele șase luni de viață, cu injectarea concomitentă de gamaglobulină, s-a dezbătut problema preparării unui vaccin mai atenuat.

Și poate nimic nu evidențiază mai pregnant însemnătatea luptei împotriva bolilor virale decât sublinierea faptului că — în imensa lor majoritate — aceste maladii nu pot fi combătute cu ajutorul antibioticelor și că numărul lor este foarte mare (un exemplu: 80 la sută din bolile respiratorii ale sugarului sînt de natură virală).

Cea de a doua problemă în care s-au reliefat perspective deosebite de lonce în pediatrie o constituie cea a bolilor genetice (ereditare). Ele se manifestă prin deformări corporale ale copilului, ce apar încă din viața intra-uterină și se datorează unor anomalii ale cromozomilor (componente celulare ce transmit caracterelor ereditare ale părinților, descendenților). Nu este departe ziua cînd oamenii de știință vor ajunge în situația de a putea — prin folosirea unor medicamente sau prin dirijarea regimului alimentar — „comanda” formarea normală a cromozomilor și îndepărta primejdia apariției malformațiilor congenitale.

— Ce comunicări ați prezentat la acest congres? — Aș aminti doar comunicările: „Modificarea structurii pulmonare sub tratamentul cortizonic” și „Infarkt de miocard de origine rickettsiană la copil”, care reprezintă lucrări efectuate în clinica noastră de pediatrie și au fost considerate la congres ca dezbătînd probleme cu totul noi în literatura mondială de specialitate.

Cu prilejul acestui congres am încheiat o seamă de legături în perspectiva unor colaborări fructuoase. Discuțiile cu profesorii francezi Lapourcade și Turpin au exprimat dorința împărtășirii experienței în domeniul genetic. Cu prof. Kaprowitzki din R. P. Polonă am pus bazele unui viitor schimb de experiență în domeniul problemei rahitismului. Și acestea sînt numai cîteva exemple care ilustrează — ca, de altfel, lucrările acestei reuniuni internaționale în ansamblul lor — însemnătatea contactelor directe între oamenii de știință în promovarea progresului științei în slujba umanității.

Dr. I. ADRIAN

Interviu cu prof. univ. dr. C. Constantinescu

șeful clinicii de pediatrie a spitalului „Grigore Alexandrescu” din București

gie, gastroenterologie sau alte compartimente ale medicinei infantile. Ceea ce reprezintă, evident, un progres în pediatrie.

— Ce teme v-au ocupat atenția în mod deosebit din această bogată de preocupări științifice?

— Două probleme, în al căror domeniu lucrările congresului au conturat nu numai realizări de seamă, ci și perspective deosebite de promițătoare.

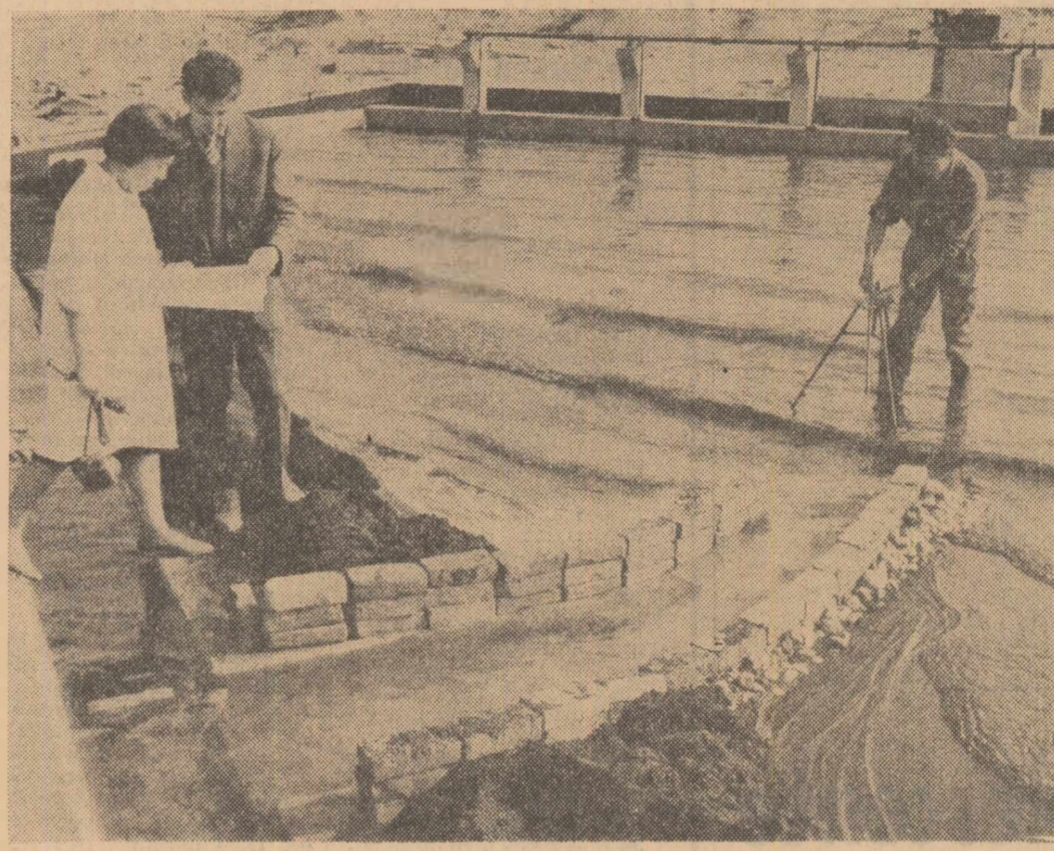
Prima este legată de vaccinările — asigurînd un înalt grad de imunizare — în bolile virale ale copilului. Au fost realizate vaccinuri eficiente, de pildă, în rujeolă (boală care, la femeia gravidă, duce — în primele trei luni de sarcină — la grave

— Ce probleme însemnate pentru pediatrie s-au discutat la reuniunea de la Tokio?

O reprezintă cea a alegerii, a selecționării din noianul de preocupări majore ce se desprind din lucrările congresului.

Interlocutorul nostru, prof. univ. dr. CORNELIU CONSTANTINESCU, șeful clinicii de pediatrie a spitalului „Grigore Alexandrescu” din București nu poate, deci, decât să ne introducă în mod succint în atmosfera de lucru a congresului.

— Nenumăratele lucrări științifice originale care au fost puse în discuție cu acest prilej, nu au putut fi epuizate — așa cum era, de altfel, de așteptat — în ședințele plene care participarea tuturor delegaților. În cadrul acestora au fost expuse doar comunicări de larg interes științific, legate de pediatria ante și perinatală de dezvoltarea psihologică a copilului, vaccinările în bolile virale



„Creierul” electronic controlează avioanele

Specialiștii în aeronautică preconizează introducerea unei noi metode de control al funcționării motoarelor de avion, în timpul zborului zvoară. În cazul fiecărui avion în parte, controlul asupra mecanismului de zbor urmează să fie efectuat de aparate electronice. Datele obținute sînt prelucrate pe pămînt cu ajutorul calculatoarelor electronice, care au „sarcina” să stabilizească în ce măsură corespund motoarele cerințelor tehnice și securității zborului.

Noua metodă necesită mărirea personalului de deservire pentru liniera operativă a avioanelor și asigurarea funcționării utilitatilor de zbor. Se consideră însă că, prin mărirea duratei de funcționare a motoarelor între două reparații — care urmează să fie stabilite nu pe baza unor norme rigide, ci în funcție de starea motorului și de comportarea sa în ultima cursă — se vor realiza economii ce vor compensa cheltuielile necesare pentru mărirea personalului de deservire. De asemenea, datele privind funcționarea motoarelor — obținute cu ajutorul calculatoarelor electronice — vor duce la reducerea numărului de revizii ale motoarelor și vor elimina unele operațiuni de deservire.

Practic, controlul se va desfășura în felul următor: aparatele de înregistrare automată vor urmări funcționarea motorului și vor imprimă datele obținute pe o bandă magnetică. După aterizare, înregistrările magnetice vor fi transmise prin teletipograf către bazele de deservire a avioanelor, unde vor fi analizate cu ajutorul „creierului” electronic. Se vor obține astfel date cu privire la funcționarea motoarelor mai înainte ca avionul să decoleze, putîndu-se lua — în caz de nevoie — măsuri operative.

Foto: AGERPRES

Legitimație pentru alergici

Academia europeană de alergologie a distribuit unui număr de 45.000 de membri ai corpului medical francez așa-numite pasapoarte de alergologie. Aceste documente urmează să fie remise persoanelor ale căror afecțiuni alergice — dacă sînt ignorate — pot deveni cauza unor tulburări grave în cazul administrării primelor îngrijiri în condițiile spitalizării de urgență, ca urmare a unui accident.

Pe această „fișă de identitate” a bolnavului, medicul va trebui să menționeze propria sa adresă, ca și pe cea a pacientului său, alergici (sensibilizările) medicamentose pe care le poate prezenta posesorul documentului, ceea ce va preîntîmpina administrarea de produse farmaceutice incompatibile cu starea sa. „Fișa” va furniza, de asemenea, indicații asupra grupului de singe al detinătorului, asupra bolilor cronice și vaccinărilor pe care acesta le-a primit, ca și asupra conduitei ce trebuie adoptată în cazul unor înțepături provocate de insecte.

Pe de altă parte, Asociația medicală mondială a acceptat

principiul unei embleme internaționale de identificare medicală destinată persoanelor a căror stare fizică poate necesita un tratament aparte după un accident sau o maladiie. Aceste documente urmează să fie remise persoanelor ale căror afecțiuni alergice — dacă sînt ignorate — pot deveni cauza unor tulburări grave în cazul administrării primelor îngrijiri în condițiile spitalizării de urgență, ca urmare a unui accident.

Pe de altă parte, Asociația medicală mondială a acceptat principiul unei embleme internaționale de identificare medicală destinată persoanelor a căror stare fizică poate necesita un tratament aparte după un accident sau o maladiie. Aceste documente urmează să fie remise persoanelor ale căror afecțiuni alergice — dacă sînt ignorate — pot deveni cauza unor tulburări grave în cazul administrării primelor îngrijiri în condițiile spitalizării de urgență, ca urmare a unui accident.

Om — știință — epocă DISTRINGȚII PENTRU COLABORARE

Dorel Dorian

La Tîrgul Internațional de la Leipzig, din anul 1964, instalația de foraj 3DH-200 înscrisă în palmaresul ei cea mai disputată distincție a Tîrgului: Medalia de aur.

Vizitatorii străini, cunoscînd exact caracteristicile tehnice ale diferitelor instalații create de uzinele „Novo Pignone” și „Idec”, specializate în utilaj petrolier, notau în cartea de impresii a pavilionului românesc, recunoscînd comparativ superioritatea instalației noastre: „3DH-200 este o capodoperă a artei și tehnicii ingineresti”.

Între timp, însă, în practica industriei extractive mondiale, ca și în industria noastră de altfel, a început să se manifeste tot mai pregnant tendința (și necesitatea) sondării zonelor mai adînc, pînă la 7.000 m. Uzinele „I Mai” din Ploiești, sesizînd prompt pulsul solicitărilor, n-au întârziat să alere trușturilor extractive interne noua instalație 4DH-315 menită să cerceteze și să extragă „aurul negru” al zăcămintelor de mai mare adîncime. Numai că, pentru o coborîre rapidă și eficientă la 7.000 m adîncime, mai erau necesare, în afara instalației, șape de foraj de rezistență sporită, garniturii de prășini mult mai ușoare, dintr-un oțel superior și, implicit, rezolva-

rea din timp a unor probleme, în cel mai strict sens, științifice. Pentru că studiul și stabilirea tratamentelor termice menite să ridice substanțial rezistența și plasticitatea oțelurilor, scăzîndu-le totodată greutatea, presupun competențe științifice a unui institut specializat, metalurgic, după cum acționarea electrică și realizarea unor dispozitive de semnalizare și control la distanță solicită, în egală măsură, o colaborare mai strînsă cu un institut specializat electro-energetic.

Firește, colaborarea aceasta există. Institutul de cercetări metalurgice e de mult la curent cu problema oțelurilor îmbunătățite alii de necesare confecționării prășinilor și problemele care se nasc din rezolvarea lor. Institutul de cercetări și proiectări pentru industria electrotehnică a avut și el un cuvînt hotărîtor în recenta introducere în fabricație de serie a instalației electrice de foraj E-75. Dar un anumit decalaj, din păcate, există, din moment ce calitatea garniturilor de foraj și rezistența sporită a șapelor continuă să mai fie o problemă la un an după reînnoirea instalației propriu-zise, iar dispozitivele electrice se dovedesc în exploatare încă prea complicate.

Colaborarea între uzinele constructoare și institutele de cercetări e la fel de complexă, fără îndoială, ca și forajul în sine. Dar poate, și aici, e necesar un foraj mai adînc... mai multă prevedere și un spirit mai analitic, anticipativ față de problemele incipiente azi dar decisive mâine. În fond colaborarea uzină-institut poate să aspire și ea, cel puțin metalurgic, la prestigioasă distincție, so numim, „colaborarea de aur”.

DIN TOATĂ LUMEA

Lentile elastice

La Institutul de chimie macromoleculărilor din Praga a fost pusă la punct fabricarea unei sticle de contact semipermanentă, care — spre deosebire de alte produse similare — se lasă străbătută de lacrimi. Ea este alcătuită dintr-o lentilă maleabilă și elastică. Aceasta aderă atât de strîns de corneea, încît are însușirea aparte de a exclude orice iritație sau inflamație a ochiului datorită contactului cu ea.

Astfel de calitate fac din noua lentilă un interlocutor al lentilelor ochelarilor clasici.

Vacile și atomul

Profesorul Higginson a experimentat cu succes un aparat ce permite eliminarea din lapte a oricărei substanțe radioactive, în ritmul de 380 litri pe oră. Invenția sa prezintă un interes cu atât mai mare cu cît laptele așa dovedit a fi produsul alimentar cel mai lesne contaminabil de către produsele radioactive.

În Anglia, de pildă, problema eliminării unei astfel de primejii prezintă o mare actualitate. Astfel, a fost oprită darea în consum a laptei unor vaci ce pășteau în jurul anumitor centrale atomice, deoarece acesta conținea stronțiu radioactiv.

„Dreissensia” împotriva barajelor

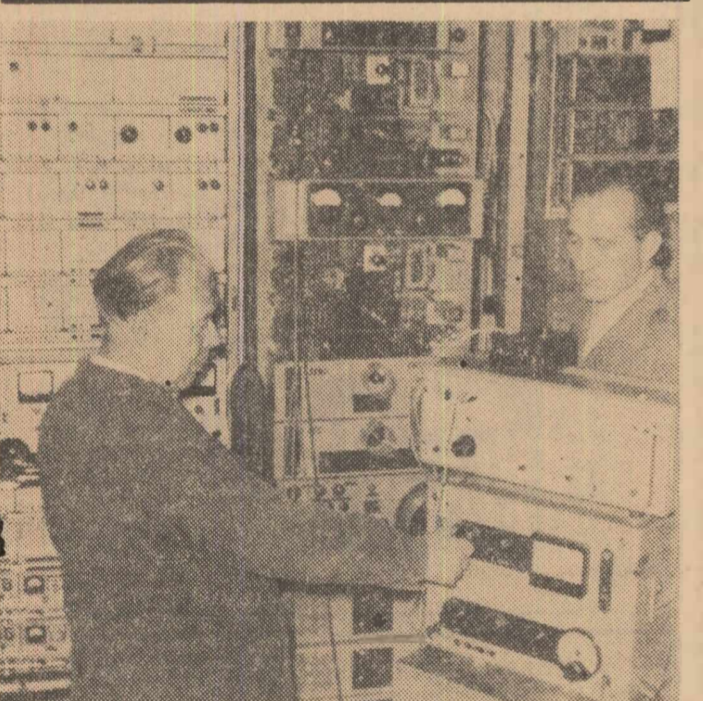
Un specialist din Kuitbise a găsit un mijloc eficient de luptă împotriva moluștelor „dreissensia”, care se înmulțesc foarte rapid în apa barajelor hidrocentralelor. El constă în introducerea, în apa acestora, a unei slabe soluții de clor și sulfat de cupru.

Astfel, pot fi prevenite unele accidente ce se ivesc în funcționarea hidrocentralelor datorită faptului că aceste colonii de moluște se fixează pe pereții tuburilor de alimentare ale barajelor

„Braț” de parcare

În locul mijloacelor obișnuite de asigurare a automobilelor parcate în S. U. A. se folosește — în acest scop — „brațe” magnetice.

Potrivit acestei metode un braț electromagnetice se lipsește de caroseria mașinii. Numai prin introducerea unei chei corespunzătoare poate fi „anulat” magnetismul și pusă în mișcare mașina. Pentru a smulge brațul de pe mașină este necesară — în lipsa cheii — forța a 50 de oameni.



Șeful stației de frecvență de la Oficiul telefonic Arad, Ion Mihai, ajutat de electromecanicul Nicolae Bădăruca, execută verificarea unui nou sistem de curenți purtători internaționali

Foto: FLORIN ȘTEFĂNESCU

Oțelar cibernetic

Lucrînd cu metalul incandescent, oțelarul trebuie să sesizeze desfășurarea procesului de topire și să dirijeze transformările fizico-chimice ce au loc în masa metalului lichid. Tehnologi afirmă că, în cursul celor peste 100 de ani de cînd există cup-toarele Martin, încă nu s-au elaborat două șarje identice, destuor lucru imposibil de obținut, problema care se pune fiind doar aceea de a se obține măcar șarje cu deosebiri calitative negliabile, insesizabile.

Într-adevăr, atîta timp cît este dirijat numai de către om, acest proces nu poate fi reglementat cu precizie. Chiar dacă ar reuși să adune întreaga informație cu privire la procesul de elaborare a metalului, tehnologii încă nu ar izbuti să efectueze singur și rapid calculele necesare pentru precizarea cu strictețe a compoziției sale.

De aceea, specialiștii au realizat o descriere matematică a acestui proces. S-a stabilit că, pentru dirijarea sa, este necesară cunoașterea a peste 400 parametri. Multe măsurători trebuie efectuate în mod continuu. Din acest motiv, cu ajutorul unui întreg sistem de aparate sînt culese informațiile necesare care, apoi, sînt încadrate în 100 de formule. În cele din urmă, calculatorul electronic prelucrează informațiile și, pe baza rezultatelor obținute, sint date — în mod automat — comenzi adecvate servomotoarelor instalate la toate mecanismele cup-torului Martin. Cu ajutorul acestui „oțelar cibernetic”, productivitatea cup-toarelor este mărită cu 17 la sută, iar consumul de șarje practic fără deosebiri calitative.

Cibernetica a devenit un sprijin prețios al oțelurilor și în alte sectoare ale oțelărilor Martin. Pentru înlăturarea timpilor morți care se ivesc în producerea oțelului, a fost creat un sistem de conducere operativ organizatoric al oțelăriei. Obținînd informațiile de la „oțelul cibernetic”, acest sistem cibernetic stabilește — în ritm de muncă corespunzător și da comenzi sectoarelor auxiliare ale oțelăriei pentru ca procesul de elaborare a metalului să se desfășoare în mod continuu, ritmic.

Acad. Șt. Milcu și Alexandru Lungu

„Hormonii și viața”

RECENZIE

Printre marile realizări ale medicinei secolului nostru, se numără și cele legate de cunoașterea și de aplicarea terapeutică a hormonilor. În zorile acestui veac, un român, și anume C. I. Parhon, întrevăzînd importanța considerabilă pe care o va juca endocrinologia în biologie și medicină, dădea la iveală prima lucrare de sinteză din acest domeniu, destinată circulației internaționale (1909). C. I. Parhon urma o linie inaugurată de către un strălucit înaintaș al fiziologiei autohtone, mai puțin prezent în amintirea generației noastre: Al. Vitzu, de formație naturalist. Concepția biologică a prezidat așadar la întemeierea școlii endocrinologice românești, condusă azi — în același spirit — de către acad. Șt. Milcu. Cartea pe care ne-o prezintă azi — elaborată împreună cu elevul său Al. Lungu (cunoscut nu numai ca cercetător științific, dar și ca poet și artist plastic), îmbină elemente de gîndire, tradiționale în școala medicală românească, cu idei și poziții personale în spiritul contemporaneității.

Ar fi simplist și inexact să caracterizăm această carte ca fiind o carte de popularizare a cunoștințelor esențiale dintr-o specialitate medicală. Firește, ea se adresează unui public de ne-specialiști și unui public nemedical. Contribuția cărții se înscrie însă în cadrul

acțiunilor culturale și — aș zice — „umanistice”. Ne este cunoscută poziția acad. Milcu referitoare la relațiile dintre știință și umanismul socialist, umanismul epocii noastre. Autorul consideră, undeva, pe bună dreptate, că nu putem promova valorile umane fără a cunoaște — de pe poziții științifice — ce este omul. Cunoașterea omului nu este posibilă ignorînd aspectul său biologic — în sens larg și în sens strict. Endocrinologia a descoperit cîteva — din elementele-cheie necesare înțelegerii acțiunii și dinamicii individualității umane concrete; nu înțelegîndu-l pe omul din „Hormonii și viața” este consacrat relațiilor dintre glandele endocrine și personalitate. Deși amîndoi autorii sînt medici, ei s-au ferit să restrîngă expunerea la aspectele patologice sau să axeze expunerea pe aceste aspecte. Atenția care se acordă bolilor unei glande sau alteia este justificată mai ales din considerentul că fenomenul patologic „luminează” fiziologia normală.

Lucrarea „Hormonii și viața” poate fi înțelesă cel puțin în două feluri. Pe de o parte, volumul arată însemnătatea biologică a hormonilor și a reglărilor: endocrinologia nu este o subspecialitate medicală, de exemplu o ramură a medicinei interne, ci ea este o știință biologică fundamen-

tală. Capitolul III din partea I descrie mecanismele hormonale pe diferite trepte de dezvoltare a materiei vii. Partea a III-a în întregime detaliază intervenția hormonilor în reproducere, în dezvoltare, în diferințiere, în îmbătrînire, în menținerea balanței greutatei corporale, în geneza tumorilor, în „modelarea” persona-

tează încă sute de milioane de oameni). Endocrinologia trebuie să transforme și modul de a gîndi al psihologului, al pedagogului, al oricărui profesionist care acționează asupra omului: iată o idee pentru care pledează autorii, explicit sau implicit.

Lucrarea este împărțită în trei părți. Partea întâi, introdusă, limitează obiectul endocrinologiei, îi trasează istoricul și situează mecanismele hormonale în contextul altor mecanisme pe care le-a „creat” natura. Partea a doua (alcătuită din douăzeci din lucrare) expune succint cunoștințele principale referitoare la glandele endocrine caracteristice vertebratelor superioare și omului. Partea a treia privește sintetic unele probleme de fiziologie — prin prisma endocrinologiei. Capitolul final al acestei părți se ocupă de adaptare, și subliniem faptul că autorii s-au ocupat alt de adaptarea la mediul natural, cit și de adaptarea la mediul social.

Grăție împărțirii fiecărui capitol în subcapitole, grație stilului curgător și limpede, însușirea cunoștințelor prezentate este ușoară. Informația folosită este largă și multilaterală. Se menționează — și uneori se subliniază — contribuția unor cercetători români. Trebuie să mărturisim că



Intâlnire neprevăzută cu obiectivul fotografic. Degajat, câprioara pozează ca o veritabilă vedetă. Foto: ȘTEFAN PETRESCU

Povestea unei adolescente

Am întâlnit-o la Iași, în secția de legătorie a întreprinderii poligrafice. Se descurca încă stângaci, căci își începuse ucenicia de puțină vreme. O fetișcană vioaie, înaltă, zveltă, ca atâtea altele din jurul ei.

Și totuși povestea adolescentei M. C. se deosebește de cea a multor fete de vârsta ei. E povestea unor părinți lipsiți de răspundere, a unei rude profitoare, a unei evoluții sinuoase și dificile care s-ar fi putut sfârși dramatic fără intervenția opiniei publice.

În limbaj juridic se spune că M. C. provine dintr-o „familie dezorganizată”. Această „dezorganizare” părintească e cauza evoluției nefirești a multor tinere văstare. Tatăl, (mi se pare că e funcționar undeva la București), a divorțat cu mulți ani în urmă, când M. C. era de o schiopă. Fetița a locuit împreună cu mama, până în momentul când în dragostea maternă au intervenit fisuri. Când fata era în clasa a XI-a, mama a hotărât că a sosit momentul să-și refacă viața. Avea tot dreptul. Dar avea și un copil. Or, se pare că acest copil era

privit de cei doi viitori soți ca un balast în calea fericirii lor. Viata în trei devenise insuportabilă. Noul tată nu dorea decât o soție, nu și o fiică. Și în mijlocul anului școlar, în plină iarnă, fata a fost nevoită să caute o ieșire. („Nu m-au dat afară, căută ea să-și scutească mama, n-am mai fost în stare să rămân eu”). Soluția salvatoare apărea sub forma unui unchi din Iași, dispus să-și primească nepoata și să o ajute să-și termine studiile. Și iată-o pe M. C. devenită ieșancă și transferată la o școală din orașul moldovean. Colegii cei noi, ca și profesorii, au primit-o cu prietenie. S-ar fi simțit bine în noua situație, dacă... Dacă rudele ei ieșene ar fi primit-o ca pe o nepoată și nu ca pe o femeie de serviciu, ținută pe mîncare pentru a face toată treaba casnică. Și asta încă n-ar fi fost toată nenorocirea dacă nu s-ar fi simțit aici o intrusă, bună doar să suporte igrăni. Situație care nu-i convenea de loc fetei. Avea și ea mindria ei. „Dacă e să muncesc pentru a-mi câștiga existența și a putea urma școala, cel puțin să am dreptul de alege!” — a

spus. Și, pentru a doua oară, și-a făcut bagajul. A găsit o cămăruță mobilată, plătindu-și chiria prin meditații date copilului gazdei. Intre timp își căuta o slujbă. Colegii și profesorii au ajutat-o până atunci să ia masa la o cantină („abia aștept să fiu în măsură să-mi achit datoriile; și nu numai pe cele materiale”) și apoi să înceapă să lucreze la tipografie. Dar viața tracasată, lipsa de condiții pentru învățatură, și-au spus cuvântul. De unde, până atunci fusese o elevă eminentă, s-a poticnit la matematică. A rămas corigență. Toată vara a învățat, făcându-și timp printre obligațiile profesionale și cele de meditație și a trecut, în toamnă, hopul. Dar examenul de maturitate nu l-a mai putut lua. „De asta îmi pare cel mai rău, că am pierdut un an de studii. În vară sînt sigură că voi lua examenul de maturitate și sper că și cel de admitere la facultate.”

— Tata nu a dat, în tot acest timp, nici un semn de viață?

— Ba da, mi-a trimis o scrisoare în care mă ruga să-l vizitez. Dar eu nu am avut timp să plec. Dar eu nu am avut timp să plec. Dar eu nu am avut timp să plec.

Jocul adreselor

O hirtie de un format obișnuit (15/20 cm) zbura lin printre clădirile imense ale Combinatului siderurgic din Hunedoara. Era o zi liniștită de primăvară. Zăpada se topise, pământul se zburcise, iar soarele zîmbea cu oarecare dărnicie. În această atmosferă călduță, hirtia se învârtzea cu încetinirea, ocolind cu delicate întorsături stăvilele ce-i stăteau în cale. De la fereastra biroului, inginerul Ioan Borza, șeful grupei tehnice de la furnale, o urmărea cu interes. I se părea un mic zmeu (amintiri din copilărie) scăpat din școara strângărilor.

Hirtia parcă-l zărise, căci deodată schimbându-și direcția, se îndreptă fulgerător către fereastra larg deschisă. Trece deasupra lui Borza, făcând câteva rotocoale prin cameră și apoi se lasă, ostentivă parcă, pe birou.

Inginerului Borza i se păru stranie această întimplare și se uită uimit la hirtia de pe birou. Nu mică îi fu mirarea când observă că hirtia nu era o hirtie ca oricare alta (bună de aruncat la coș), ci era o... adresă oficială. Cu oarecare spaimă o citi pe nerăsuflăte: „Combinatul siderurgic Hunedoara — serviciul personal, nr. 61/1798 din 3 a V-a 1965. Conform ședinței operative din 12 a IV-a 1965 vă facem cunoscut sancționarea dv. cu „mustrare scrisă cu avertisment” pentru nerespectarea dispozițiilor privind verificarea analizei de gaz la epurarea fină a furnalului 7. Șeful serviciului personal Lohel Herman”.

Foileton

— Cum, așa din senin? izbucni Borza infuriat. Apoi se liniști. „Peșemne că visezi”, încercă el să-și înălțare gîndurile îngrijorate. Se duse din nou la fereastră. Furnalele fumegau. În curtea Combinatului forțat obișnuit. „Totul pare atât de normal încît nici nu-ți vine să crezi că visezi”.

Deodată ușa se trînti și Borza se trezi din... visare. În birou intră val-virtute Dumitru Oniță de la serviciul energetic.

— Ce zici, frate Borza, despre sancțiune?

— Care sancțiune?... A, da! Ce să zic! A picat din aer, așa din senin.

— M-am frîmținat mult, dar n-am reușit să-mi amintesc cînd anume am primit sarcina pentru a cărei neîndeplinire am fost sancționat și încă doi tovarăși. Poate-ți aduci aminte d-ta...

— Eu? Habar n-am. Parcă visezi...

Misterul a fost lămurit curînd. La serviciul personal, oamenii au aflat că la ședința operativă amintită în adresă a fost alcătuită o comisie care avea menirea să verifice analiza gazului la furnal. Despre apoi se lasă, ostentivă parcă, pe birou.

Inginerului Borza i se păru stranie această întimplare și se uită uimit la hirtia de pe birou. Nu mică îi fu mirarea când observă că hirtia nu era o hirtie ca oricare alta (bună de aruncat la coș), ci era o... adresă oficială. Cu oarecare spaimă o citi pe nerăsuflăte: „Combinatul siderurgic Hunedoara — serviciul personal, nr. 61/1798 din 3 a V-a 1965. Conform ședinței operative din 12 a IV-a 1965 vă facem cunoscut sancționarea dv. cu „mustrare scrisă cu avertisment” pentru nerespectarea dispozițiilor privind verificarea analizei de gaz la epurarea fină a furnalului 7. Șeful serviciului personal Lohel Herman”.

— Cum, așa din senin? izbucni Borza infuriat. Apoi se liniști. „Peșemne că visezi”, încercă el să-și înălțare gîndurile îngrijorate. Se duse din nou la fereastră. Furnalele fumegau. În curtea Combinatului forțat obișnuit. „Totul pare atât de normal încît nici nu-ți vine să crezi că visezi”.

D. TARNAUCEANU

SCRISORI DE LA CITITORI

În turneu pentru... aer prielnic

Rîndurile mele vor să constituie un epilog la scrisoarea apărută în ziarul dv. sub titlul „Locuințe de... rezervă”, care combară jocul „de-a schimbul de locuințe” practicat, fără a fi... jenat de nimeni, de fotbalistul Gh. Drăgoi.

Reluînd firul peregînărilor lui Drăgoi, să-l urmărim după cea de-a doua plecare din Bacău. Postul jucător al lui Dinamo Bacău și al „Mînerului” din Lupeni a ajuns în Orașul Dr. Petru Groza, unde a căpătat, fără zăbavă, un nou apartament confortabil. Aici a găsit „aer prielnic” (pretextul părăsirii Lupenilor fusese „aerul... neprielnic”) pentru copilul său, dar mai ales pentru împlinirea unor planuri rigurose chibzuite. Intimpinat cu un alai vrednic de un Eusebio, conducerea asociației sportive din localitate i-a promis marea cu sarea. Și s-a ținut de cuvînt. A primit, după cum spuneam, un apartament de toată frumusețea, și diferite avantaje. Astăvară, plecase la Bacău să tatoneze terenul. Nereușind să se legitimeze din nou la Dinamo, omul nu și-a pierdut nici cumpătul, nici curajul. S-a reintors în Orașul Dr. Petru Groza, și... a izbutit să obțină avantaje suplimentare.

zborul și de la această asociație și istoria se va repeta. Alți bani, alt turneu prin țară în căutare de... aer prielnic, încă un apartament de... rezervă.

ALEXANDRU SIM
Orașul Dr. Petru Groza

N.R. Turneele fotbalistului Gh. Drăgoi și jocul său de-a schimbul de locuințe trebuie să ia toluși sfîrșit. Pentru temperarea prodigioasei și multiforme sale activități, Federația de fotbal este chemată să-și spună, în mod răspicat, cuvîntul.

„Călătorie” cu I. R. T. A.

Se apropie ora 11. Acuși trebuie să apară mașina. Așa ne ziceam noi, cei 20 de călători care așteptam, în ziua de 25 noiembrie în autogara Gătești, mașina care trebuia să ne ducă spre Frasin — Cobia. La ora 11,30, mașina I. R. T. A. nu venise. Întrebînd pe împlegatul de serviciu, acesta ne-a liniștit spunîndu-ne că din moment în moment o să plece. La ora 12 însă nici vorbă să plece mașina. Aceeași situație și la 12,30. Împlegatul nu voia să stea de vorbă cu noi. La ora 12,55 am luat conștientă de sugestii și reclamații din cui și am scris: „E ora 12,55 și mașina de 11 nu a plecat încă; pe traseu așteaptă 46 de elevi abonați, care urmează să fie aduși la școală. Nimeni nu vrea să stea de vorbă cu noi, să ne dea vreo lămurire.”

N-am apucat să termin tot ce aveam de scris, că deodată, strigă unul de lin-

gă mine: „Stai, ce faci? Cine ești d-ta? De ce scrii în conștientă? Cine ți-a dat voie?” Era împlegatul Ștefan Marin. Și dai răcnete. La mine, la taxatori, la diferiți salariați ai I. R. T. A. „De ce l-ai lăsat să scrie în conștientă? V-arăt eu la toți!” A țipat pînă la ora 13,15 cînd ni s-a pus la dispoziție o mașină și am putut pleca spre Frasin. După cîte spun oamenii, Ștefan Marin dă desul de des astfel de reprezentații. Or, după cîte știm, acest gen de îndelocnirice este în discordanță cu obligațiile ce-i revin ca salariat al instituției în care lucrează.

C. DOGARU
Gătești

L-am descoperit pe tatăl dezertor

Este vorba despre tatăl lui Ionel Benea, unul dintre „eroii” articolului publicat în urmă cu cîteva timp în ziarul dv. sub titlul „A constata sau a preveni?”. M-am gîndit mult la viața zbuciumată a acestui copil fără copilărie. Victima a lipsei de supraveghere și îndrumare, a irresponsabilității propriului său părinte, cazul lui Ionel m-a minat pe urmele lui Marin Benea.

După citirea articolului, am început să-l caut cu stăruință. Auzeam de acest nume de familie dar nu știam unde și cînd, dacă mai există sau nu. M-am interesat din om în om, am apelat la sprijinul organelor de miliție, am cercetat la statul popular, al cărui salariat sînt. Am făcut tot ce am putut ca să-l aflui și să-l „popularizez” pe acest celătean, care a dezertat în mod atât de rușinos de la îndatoririle sale firești. Investigările, destul de a-nevoioase, nu mi-au fost zadarnice. Vă informez, cu satisfacție, că l-am descoperit pe tatăl lui Ionel Benea, pe numitul MARIN BENEA.

LOCUIEȘTE ÎN ORAȘUL HUSI. PE STRADA MAJOR POPOVICI Nr. 2. E FRIZER ȘI LUCREAZĂ LA COOPERATIVA „ZORILE”.

Necunoscutul care se ascunde de 16 ani de fiul său, a devenit în sfîrșit, o persoană de... notorietate publică.

IOAN CIULEI
Huși



Noaptea, într-unul din noile cartiere ale Sighisoarei. Foto: DIETER MOYER

Repetenți... programați

(Urmare din pag 1-a)

dată de fișa de calcul este aproape de adevăr.

E drept, n-a controlat, tov. Popescu, în nici o școală, cum a decurs „programarea” repetențiilor. Nu l-a pus pe gînduri nici măcar faptul că anul acesta sînt prevăzuți 522 repetenți în timp ce anul trecut au fost doar 324, dar... ce mai contează o bagatelă de 200 repetenți în plus? Totul e să fie fișa bine pusă la punct.

Plecăm împreună cu tov. Popescu și inspectorul Cluzezu la una din școli pentru a vedea cum a decurs „programarea” repetențiilor. Directorul școlii experimentale nr. 1 tov. Nicolae Goșa, un profesor se pare destoinic și care ține mult la ordine, ne explică cu ce aceeași seriozitate precizîndu-ne cu care s-a lucrat la întocmirea fișei. Da, așa este, au fost adunați diriginții, diriginții la rîndul lor au adunat profesorii, profesorii s-au uitat la situația matricolă a fiecărui elev și... „pe baza cunoașterii elevului” s-a dat cifra de repetenți probabil. E posibil să mai scadă dar... în linii mari aceasta va fi situația: la 868 elevi vor avea 92 repetenți.

— Ai controlat personal cum s-a făcut planificarea? — Întrebăm pe tovarășul director. Nu, n-a controlat. „E o lipsă poate a mea” dar am așvîrit deplină încredere în cadrele didactice. Foarte frumos din partea tovarășului director că are încredere. Dar după cum se vede, pentru domnia sa controlul în muncă presupune neîncredere în oameni și nu ajutorul dat pe parcurs de conducătorul unității. În vederea realizării unei operații în cele mai bune condițiuni.

— Dar de ce ai trecut șase cînd asemenea perspectivă au doar trei? Știi că situația dată de dumneavoastră se centralizează pe școală, pe oraș, apoi pe regiune, pe țară?

— Ce să fi făcut?! Cum poți să stabilești de pe acum cîți o să rămînă repetenți la sfîrșitul anului? E o absurditate să ni se ceară așa ceva la început de an. Chestiunea ne-a dat multe dureri de cap. Ne-am frîmținat, am dezbătut cu profesorii clasei cîteva zile la rînd situația fiecărui elev și dacă doi-trei profesori mi-au declarat că elevul va fi corigent pe trimestrul întîi l-am trecut pe lista repetențiilor. Și-apoi m-am gîndit: Dacă scriu în tabel la rubrica repetențiilor doi și vor fi

nu doi ci trei repetenți nu e mai rău oare decît dacă aș trece cifra șase și ar fi numai doi repetenți? Mai bine este, cred, să scriu o cifră mai mare decît să depășesc cifra prevăzută.

— Dar profesorii ce părere au?

— Sînt de acord. Dar sincer vorbind nu cred că este bine să se procedeze așa și nu-i mobilizator. Mai ales că se mai întîmplă ca și cîte un coleg de-al nostru, avînd greutăți mai mari cu un elev în loc să lupte își spune: pîi dacă stie și dirigința că e pe lista repetențiilor și lucrul îl știe și directorul, și secția de învățămînt... Nu, nu este mobilizator. Cu copilul trebuie să muncim pînă în ultima zi de școală, fără să dezertăm. Și muncim... Cu exigență, fără să admitem rabat de calitate, fără să dăm note nemeritate, urmărind un singur scop: însușirea temeinică a materiei!...

— Mai lipsea o verigă: profesorul. Dintre profesorii clasei a IV-a C o găsim în școală pe tov. Angela Biru, profesoară de matematică. Se află tocmai după orele de curs la o oră de meditație cu cîteva elevi mai slabi, organizată din inițiativa ei, și a școlii.

— Îi voi scoate la capăt — ne spune inimoasa profesoară. După cum vedeți i-am oprit pe aceștia cîteva mai slăbuți să fac ore de meditație cu ei. Nu se poate să nu reușim. Asta ne e datoria.

— Da, dar în tabel ai prevăzut...

— Lăsați tablele! Că doar nu după tablele muncim!...

Și profesoara face cu mina un gest de loc încurajator pentru oficialitățile prezente.

Se cuvine și un epilog la o asemenea istorie. Planificarea numărului de

elevi pe anii viitori este o necesitate reală și firesc este să prevăzi și un procentaj oarecare, cu totul aproximativ, al elevilor ce nu vor promova clasa. De altfel, în fișa de calcul trimisă de minister se și indică textual că aceste procente „se stabilesc la nivelul procentelor din anul precedent”. Procedînd astfel planificarea ar fi rămas o treabă internă a secției de învățămînt și n-ar fi antrenat atîta frîmțare și energie cheltuită în van.

Numai că din fuga condeului un funcționar al ministerului a scăpat în cadrul instrucțiunilor cu privire la întocmirea planului de școlarizare cîteva cuvinte și anume că, acesta „se va înlocui pe baza metodologiei folosite în anii anteriori...” Iar instrucțiunile din anii anteriori (circulara nr. 112/832 din 1964) prevăd tot ansamblul actual de operații (cu directori, diriginți, învățămînt) pe care secția de învățămînt a Sfatului popular oraș Craiova îl aplică cu atîta perseverență, omînd indicația expresă din fișa care cere doar un procentaj stabilit direct pe baza rezultatelor din 1964.

Astfel încît degeaba ședînte, degeaba directori scoși din treburile lor importante și puși să linițieze tablele și să amestece adunînd cifre de jos în sus și de sus în jos. Pentru că, așa cum spunea profesoara de matematică — și aceasta este marea șansă a elevilor — „doar nu după tablele lucrăm”.

Regretabil însă rămîne faptul că nu s-a găsit nici un profesor care să-și spună deschis părerea la secția de învățămînt a sfatului popular sau într-o scrisoare adresată ziarului nostru cu privire la asemenea metode birocratice antipedagogice.

MINZU RADIAN

CONSILIUL SUPERIOR AL AGRICULTURII

Editează în anul 1966 prin redacția Revistelor agricole următoarele reviste tehnice de specialitate:

- PROBLEME AGRICOLE
- REVISTA DE ZOOTEHNIE ȘI MEDICINA VETERINARĂ
- GRĂDINA, VIA ȘI LIVADA
- MECANIZAREA ȘI ELECTRIFICAREA AGRICULTURII
- APICULTURA
- MEHESZET
- ȘTIINȚA SOLULUI
- REVISTA DE GEODEZIE ȘI ORGANIZAREA TERITORIULUI
- SERICICULTURA

Abonamentele se pot face prin organele de difuzare a presei.

INTREPRINDEREA DE DISTRIBUȚIE A ENERGIEI ELECTRICE DIN BUCUREȘTI

cu sediul în Bd. 1 Mai nr. 41-43, Raionul Grivița Roșie

Angajează de urgență

- INGINERI ENERGETICIENI, ELECTROMECHANICI ȘI INGINERI CONSTRUCTORI
- TEHNICIENI ENERGETICIENI ȘI ELECTROMECHANICI
- MECANICI AUTO
- ȘOFERI
- ȘOFERI MACARAGII
- ELECTRICIENI.

Pentru informații, doritorii se pot adresa la sediul Întreprinderii — Serv. Cadre și Învățămînt, între orele 12-15 sau la telefon 17.03.14.

Azi și mine ultimele zile pentru cumpărarea biletelor!

Intreprinderea pentru lucrări de irigații ANGAJEAZĂ

pentru șantierul din provincie și București:

- ingineri, tehnicienți și topografi
- maiștri construcții, instalații.

Doritorii se vor adresa la sediul Întreprinderii din București, calea Călărași 5, tel. 15.94.08, între orele 8-11

FABRICA DE TEVI SUDATE BUCUREȘTI
Sos. Colentina nr. 219

Angajează:

- macaragii categoria 5-a
- sudorii autogeni categoria 5-a

Doritorii să aibă domiciliul în Capitală. Informații suplimentare la telefon 35.58.20 sau 35.49.10. Interior 14-15.

cu ceasul deșteptător VICTORIA

Ceasurile deșteptătoare VICTORIA, tipurile M. D. și C, sînt executate cu carcasa metalică sau din material plastic, vopsite în culori pastel, cu cadrane avînd ca indicație linii sau patru cifre arabe. Sînt precise, durabile și garantate

Tinerete fără bătrânețe?

O cunoștință pasageră, asemenea multora prietărilor zilnic de corespondență sosește la redacție. Nu s-a recomandat singură. Nici nu se putea. Ar fi însemnat să-și prejudicieze, cu propria mână, un bun renume, cunoscut cu trudă, precuție și astiduu autocontrol, să determine schimbări esențiale de opinie în rândul colegilor, prietenilor, vecinilor. Adică în rândul celor în fața de care pozează ca intrinsecă via a blândetii și a bunului simț, a onului O.M. Portretul Stelianei Popescu, soră medică la Policlinica nr. 2 din Ploiești, ne-a fost schițat prin cuvinte mustind de revoltă și îndreptățită indignare, într-o recentă scrisoare.

și amarul atorism potrivit căruia un părinte poate crește o duzină de copii, în timp ce zece copii nu-și stă în trețință un singur părinte, se verifică încă în practică, prin regretabile exemple.

Să citim împreună câteva rânduri.
„Bătrâna Filoteia Teodorescu din Ploiești (strada Traian nr. 5), o femeie în vârstă de 82 de ani, foarte suferindă și aproape nedepedabilă, se află într-o stare deplorabilă. Fiica ei cea mai mare, cu care coabitează, soră medică la la policlinică, a lăsat-o de cel mai elementar sînt filial. Supusă unui tratament de-a dreptul neomenesc, bătrâna pensionară care are și fiu cu muncă de răspundere — profesor, inginer, jurist etc. — n-are asigurată nici măcar hrana zilnică. De îmbrăcăminte sau curățenie nici vorba!”.

„Am asigurat o întreținere corespunzătoare, am crescut-o mare și volnică, l-am condus gospodăria, am înlesnit-o cu tot ce-am putut, pentru că acum, drept răsplătă, să-mi lăsa treaba părinților de ani gresu trebi peste ei” — ne scrie, bătrâna femeie.

Există lei scrisă care stătoricesc obligațiile copiilor față de părinți. Dincolo de acestea mai există și legi necrise, generale valabile, vechi de cînd lumea. Acolo unde sentimentul filial e atrofiat, unde rațiunea rămîne inertă, intervine judecata aspră dar dreaptă a opiniei publice. Ea nu lăsară, pentru că sînt de neomenat, pe promotorii unor asemenea comportări, ea combat cu vehemență și hotărîre asemenea atitudinilor reproabilă, inumane, care lezează însăși noțiunea de demnitate omenească.

Ne-am în lipsit bucuros de aceste exemple, am și preferat absența unei astfel de teme. Am scria cu greutate și cu jenă aceste rânduri. Dar în dubla noastră calitate de copii și de părinți, am socotit o datorie să le dăm în vînt. La scara redusă a individului, timpul ireversibil ne mîină pe toți cu viteză și perseverență binecunoscută, spre zece și nu spre copilarie. Acestui proces obiectiv, dictat și guvernă de legile fizice, sînt supuși și acei care cred că din punct de vedere fizic, fiziologic, s-a descoperit cumva secretul tineretii fără bătrînețe.

P. IEȘEANU

ÎN 24 DE ORE

Recepție oferită de ambasadorul R.P. Mongole

Ambasadorul R. P. Mongole la București, Togocin Ghenden, a oferit sîmbătă la amiază o recepție în cinstea delegației Marelui Hural Popular al R.P. Mongole condusă de acad. Bazarin Șirendib, care face o vizită în țara noastră.

Trecerea prin București a tovarășului Stanko Todorov

În drum spre patrie, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgariei, Stanko Todorov, care a participat la lucrările celei de a XX-a sesiune a Comitetului Executiv al C.A.E.R. de la Moscova, a făcut un popas în Capitală. La aeroportul Băneasa oaspetele a fost întâmpinat de tovarășii Ilie Verdeț, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Pele, adjunct al ministrului afacerilor externe și de alte persoane oficiale.

Stațiunea experimentală Podul Iloaiei a găzduit ieri

Preparări de revelion la poalele Bucegilor

BUSTENI (coresp. R. 1) „Unde vom petrece revelionul?” Acestei întrebări li răspunde tov. Constantin Burlan, directorul stațiunii Buzeni, print-o invitație deschisă: — Pitoreasca așezare de la poalele Caraimanului este în măsură să ofere în acest an condiții bune de cazare și ma-

Bazarin Șirendib, a vizitat sîmbătă dimineață Institutul de inframicrobiologie al Academiei Republicii Socialiste România, unde a fost primită de acad. Șt. S. Nicolau, directorul institutului.

CONFERINȚE ALE UNOR OAMENI DE ȘTIINȚĂ ROMÂNI PESTE HOTARE

PARIS 4 — Corespondenții Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: În cadrul programului de schimburi culturale cu Franța, profesorul universitar Nicolae Condescu, șeful catedrei de limbă și literatură franceză de la Universitatea București s-a aflat în Franța între 9 noiembrie — 4 decembrie unde a ținut o serie de conferințe de specialitate la universitățile franceze din Paris și din Aix-en-Provence, Avignon, Grenoble și Dijon.

Basadorul Republicii Socialiste România în Franța și Valentin Lipatti, delegat permanent al Republicii Socialiste România pe lângă UNESCO.

PARIS 4 — Corespondenții Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: În cadrul programului de schimburi culturale cu Franța, profesorul universitar Nicolae Condescu, șeful catedrei de limbă și literatură franceză de la Universitatea București s-a aflat în Franța între 9 noiembrie — 4 decembrie unde a ținut o serie de conferințe de specialitate la universitățile franceze din Paris și din Aix-en-Provence, Avignon, Grenoble și Dijon.

Basadorul Republicii Socialiste România în Franța și Valentin Lipatti, delegat permanent al Republicii Socialiste România pe lângă UNESCO.

PARIS 4 — Corespondenții Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: În cadrul programului de schimburi culturale cu Franța, profesorul universitar Nicolae Condescu, șeful catedrei de limbă și literatură franceză de la Universitatea București s-a aflat în Franța între 9 noiembrie — 4 decembrie unde a ținut o serie de conferințe de specialitate la universitățile franceze din Paris și din Aix-en-Provence, Avignon, Grenoble și Dijon.

ACTUALITATEA INTERNACIONALĂ

Prezentarea scrisorilor de acreditare ale ambasadorului Republicii Socialiste România în Republica Orientală a Uruguayului

MONTEVIDEO 4 (Agerpres). — La 2 decembrie 1965, Dumitru Fara, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Orientală a Uruguayului, a prezentat scrisorile sale de acreditare președintelui Consiliului National de Guvern al Republicii Uruguay, dr. Washington Beltran.

O. N. U.: Lucrările Adunării Generale

NEW YORK 4 — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: În sesiunea de vineri după-amiază ADUNAREA GENERALĂ a O.N.U. a dezbătut unele rezoluții privind problemele dezarmării, care au fost aprobate anterior de Comitetul Politic.

Contradicții în rîndurile dreptei din Grecia

ATENA 4. — Corespondenții Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: În cadrul sesiunii grupului parlamentar al partidului ERE, care s-a întrunit pentru a discuta pe marginea declarației făcute de deputatul de dreapta Rodopoulos în parlament, declarații prin care amenința forul legislativ cu dictatura, mulți deputați ai acestui partid au ridicat problema încetării sprijinirii de către ERE, a guvernului Stephanopoulos, însăși discutarea acestei chestiuni dovedește vîrea unor contradicții în rîndurile grupului parlamentar de dreapta în ce privește atitudinea față de guvernul pe care pînă acum l-au susținut în unanimitate.

Încetarea din viață a lui Erich Apel

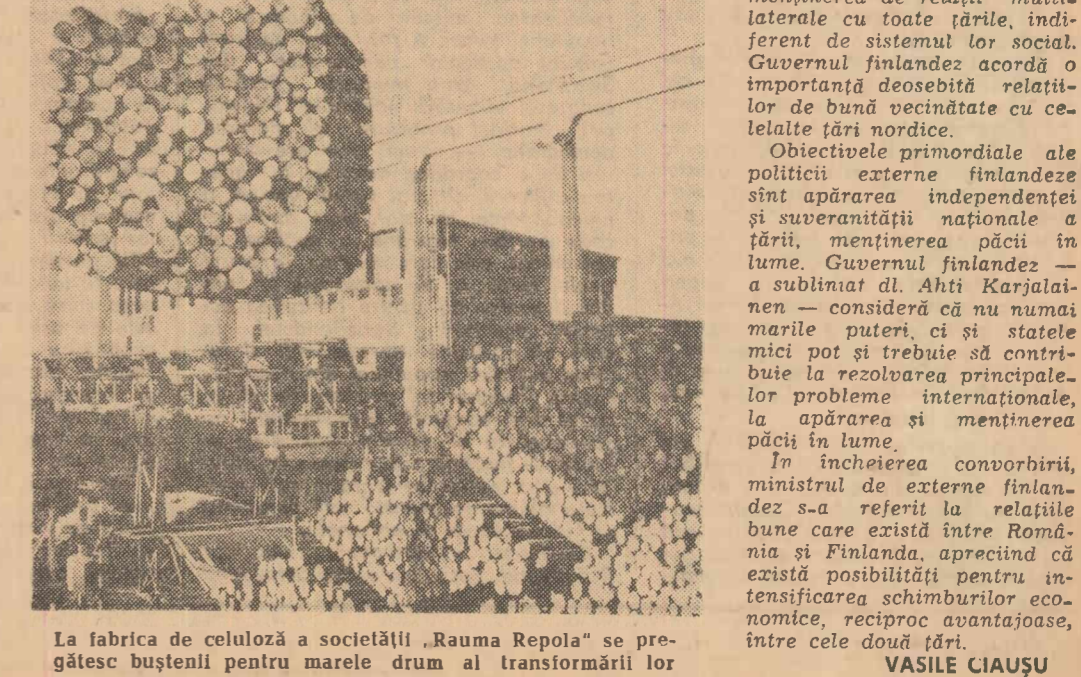
BERLIN 4 (Agerpres). Comitetul Central al Partidului Socialist Unit din Germania, Camera Populară, Consiliul de Stat, Consiliul de Miniștri al R. D. Germane și Consiliul National al Frontului National al Germaniei Democratice anunță că la 3 decembrie 1965 a încetat din viață la Berlin Erich Apel, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și președintele Comisiei de Stat a Planificării.

Note de drum din Finlanda „ȚARA PĂDURILOR”

Prima cunoștință cu pădurea Finlandei pe care am vizitat-o împreună cu alți colegi, (la invitația Ministerului Afacerilor Externe Finlandez) am făcut-o print-o escală la Turku, capitala a țării. Sîmci de granit situate pe drum, păduri nesfirșite și numeroase lacuri — acestea caracterizează natura Finlandei; o natură aspră, dar plină de frumusețe. Peisajul forestier este însă predominant. El ne-a însoțit pretutindeni în cursul vizitei noastre, pînă la Rovaniemi, capitala Laponiei, regiunea de nord a Finlandei, situată dincolo de Cercul Polar Arctic. Așadar, Finlanda nu este numai „țara lacurilor” ci și „țara pădurilor”.

Pădurile reprezintă pentru Finlanda o adevărată bogăție; ele acoperă 71 la sută din suprafața țării. Specia cea mai des întîlnită este pinul, care alternează cu bradul, „Marea coniferelor” nu ar fi avut nici un farmec dacă n-ar fi fost punctat, din loc în loc, de picuri de mesteceeni sau de plopi cu frunzele tremurînde în bătaia vîntului baltic. Mesteceacul ocupă 19 la sută din suprafața pădurilor. Finlanda deține primul loc în lume la exportul furnicilor de mesteceac.

Industria lemnului are aici o anumită tradiție. Totuși, pînă la începutul secolului nostru, lemnul era exportat în ceașe în stare brută. Dezvoltarea economiei finlandeze din ultimele două decenii a permis modernizarea proceselor de prelucrare a lemnului, iar produsele obținute dețin ponderea hotărîtoare în comerțul exterior. Intr-o statistică privind dezvoltarea industriei forestiere, am reținut o comparație sugestivă: Finlanda este a 70-a țară din lume, în ceea ce privește populația, dar ocupă locul 4 în lume la producția de pastă de lemn.



La fabrica de celuloză a societății „Rauma Repola” se pregătesc buncurii pentru marele drum al transformării lor

SPORT

FOTBAL — În șase orașe din țară se dispută astăzi jocurile etapei restante (a V-a) din campionatul categoriei A la fotbal. O deosebită importanță, în ceea ce privește configurația clasamentului, o prezintă meciul de la Iași, dintre C.S.M.S. și Rapid București, precum și cel de la Ploiești dintre Petrolul și Știința Craiova. În restul partidelor se întîlnesc formațiile: Siderurgistul Galați-Dinamo Pitești, Farul Constanța-Crișul Oradea, Știința Timișoara-Steaua București, Steagul Roșu Brașov-U. T. Arad, Meciul Dinamo București-Știința Cluj a fost amînat pentru data de 8 decembrie.

Simbătă, în ziua a doua a campionatului balcanic feminin de baschet, care se desfășoară în sala Construcțiilor din Galați, s-au disputat două întîlniri. În primul joc, echipa Bulgariei a învins cu scorul de 56-50 echipa secundă a României. A urmat apoi jocul dintre echipele României și Iugoslaviei. La capătul unei partide spectaculoase baschetbaliste române au re-

Handbal. Continuându-și turneul în R. F. Germană, echipa masculină de handbal Știința București a susținut două meciuri în orașul Leverkusen. Handbaliștii români au învins cu 14-8 echipa Tus 04 Leverkusen și au dispus cu 15-8 de formația Bayer 04, fostă campioană a R. F. Germane.

POPEICE. — În Capitală s-a disputat ieri meciul internațional feminin de popice dintre reprezentativele României și Iugoslaviei. Oaspetele au terminat învingătoare cu scorul de 2383-2358 puncte.

RUGBI. Penultima etapă a campionatului republican de rugbi, programată astăzi întîlniri deosebit de interesante. Dintre jocurile ce se dispută în Capitală se detașează partida dintre Steaua și Dinamo, care are loc pe terenul Ghencea cu începere de la ora 12. Pe terenul Progresul, de la ora 10,30, Progresul întîlnește formația Știința Cluj.

LUPTA. — În sala Dinamo din Capitală a luat sfîrșit ieri campionatul republican de lupte greco-romane. Titlul de campioană a revenit echipei Dinamo București, urmată de Steaua și Steagul Roșu Brașov.

• Urmări din pag. 1 • Urmări din pag. 1 • Urmări din pag. 1 •

DESPRE ION GHICA ȘI DESPRE ALȚII

al său, el însuși scriitor, n-au găsit pînă în prezent înțelegere.

O pagină a „Scînteii” era, în urmă cu cîteva săptămîni, consacrată problemei monumentelor de natură să evoce evenimentele care au punctat istoria mai veche sau mai apropiată a patriei și, de asemenea, să cîntească marile ei figuri. Sînt încă momente care nu și-au găsit expresia artistică. Sînt numeroase personalități a căror intruchipare nu înnobeză încă marile răspîntii de bulevard, parcurile, scuarurile tot mai multe și mai frumoase.

mele zece luni și în nesatisfacerea la termen a tuturor contractelor și comenziilor beneficiarilor.

aparent mărunță, nu se pun în funcțiune agregate și instalații de mare tehnicitate.

Case de comenzi care livrează... nervi

Ministerul Comerțului Interior cunoștea această situație? Cunoștea necumările care se priicunesc cumpărătorilor, domniei să beneficieze de serviciile anunțate — cu multă publicitate de comerț? Ce fel de exemplu dă casa de comenzi a „Unicului” — magazin-eta-lan al M.C.I.? Cum se explică saltul făcut... înapoi în aplicarea unei metode avansate de comerț — transportul mărfurilor la domiciliu — menite să vină direct în sprijinul populației, să economisească timpul cumpărătorilor?

sonalul este alcătuit — pe schimb — din trei persoane, inclusiv telefonista, că o singură masină (a doua e stricată) transportă acum mărfuri pentru 30-32 solicitanți.

Analiza ce va fi efectuată sub toate aspectele, măsurile care vor fi luate de M.C.I., trebuie să ducă la remedierea deficiențelor existente, la îmbunătățirea activității de servire a populației prin înființarea unor birouri de comenzi în toate raioanele Capitalei, astfel ca la casele de comenzi să se poată transmite comenzi la orice oră, fie telefonic, fie personal, iar transportul mărfurilor la domiciliu să se efectueze nu după zile de așteptare, ci în minimum de timp posibil. Așa cere normele unui comerț civilizată.

Dacă tovarășii răspunzători de aceste probleme ar face o vizită în micile încăperi ale casei de comenzi „Unic” de pe strada Nicolae Goleșcu nr. 7, ar constata lesne că spațiul existent este cu totul insuficient pentru depozitarea și sortarea mărfurilor, că per-

ÎNȚRE GRAFICE ȘI REALITATE

etc. O altă lacună se găsește la serviciul producției unde în ultimele luni s-au perindat mai mulți șefi, iar activitatea dis-

peceratului lasă de dorit. Toate acestea s-au reflectat în ne-realizarea de către uzină a planului de producție pe pri-

peceratului lasă de dorit. Toate acestea s-au reflectat în ne-realizarea de către uzină a planului de producție pe pri-

ACTUALITATEA INTERNACIONALĂ

Războiul continuă în plin Saigon...

• Explozia de la hotelul „Metropol” locuit de militari americani • Patrioții sud-vietnamezi au folosit o camionetă încărcată cu fructe • Bilanț provizoriu: 11 morți și 129 de răniți

Războiul împotriva intervențiilor străine din Vietnamul de sud se desfășoară numai în jungle și orezării. El se face simțit chiar și în capitala sud-vietnameză, Saigonul — oraș cu circa două milioane de locuitori.

Zilele trecute, agențiile de presă relatau desfășurarea unor lupte la 5 km de marginea orașului. Reluând știrile agențiilor, ziarele occidentale înțormeză despre o nouă acțiune reușită a forțelor patriotice chiar în inima Saigonului.

Faptele s-au întâmplat în zorii zilei de sâmbătă, o puternică explozie cu plastic fiind provocată de o grupă de șoc a forțelor patriotice la hotelul „Metropol”, locuit, în principal, de militari americani.

Acest atac urmează atacurilor întreprinse anul acesta împotriva ambasadelor americane din Saigon, cartierului general al poliției regiunii marionetă, împotriva unor posturi de poliție, a unor restaurante și clădiri frecventate de militari americani.

Folosind o camionetă încărcată cu coșuri de fructe o grupă de șoc a forțelor patriotice s-a apropiat de intrarea hotelului, deschizând focul împotriva găzdui ce asigură paza imobilului. Un sergent american a relatat următoarele în legătură cu acest episod: „Eram înarmat cu o pușcă. Am observat camioneta încărcată cu fructe trecind prin fața noastră foarte repede și oprindu-se la un colț al hotelului. Portiera din spate s-a deschis și un om a început să tragă în noi cu un

pistol-automat. Ne-am adăpostit în spatele butoaielor cu ciment din fața hotelului și am tras întregul încărcător al armei mele. Ei s-au retras cu motocicletă, abandonând camioneta. Așteptând să se producă explozia am avut timp să ne refugiem în fundul imobilului înainte ca încărcătura să ia foc...”

Agentiile de presă comunică că grupa de șoc a reușit să dispară după producerea exploziei.

Un bilanț provizoriu a înregistrat: 11 morți și 129 de răniți din rândurile militarilor aflați în hotel. Dintre aceștia, 69 sînt soldați americani, unul neozelandez, iar restul sud-vietnamezi.

În Vietnamul de sud au fost semnalate sîmbătă mai multe ciocniri militare între forțele patriotice și trupele americano-saigoneze. La sud de orașul Quang Ngai s-a desfășurat o bătălie de proporții ale cărei rezultate nu sînt încă cunoscute. Unitățile de patrioți au atacat un post militar în regiunea deltei Mekongului, la aproximativ 120 km sud de Saigon. O altă acțiune importantă a patrioților a avut loc în imediata apropiere a capitalei sud-vietnameze unde o companie a guvernului de la Saigon a căzut într-o ambuscadă.

Se anunță, pe de altă parte, că aviația militară a efectuat numeroase bombardamente asupra unor regiuni din Vietnamul de sud.



NU A FOST FURTUNĂ...

Peisajul dezolat din fotografie nu este un cîmp de luptă după o recentă bătălie și nici vestigiul unei furtuni. Imaginea reprezintă rămășițele unei luxuriante păduri africane, prin care a trecut o turmă de elefanți infometați. Într-o de foame, uriașele animale au distrus și au devorat întreaga vegetație, nelăsînd în urma lor nici măcar iarba; numai trunchiurile groase ale unor arbori seculari au rezistat năvălei lor. Turmele de elefanți chinuți de foame sînt o problemă acută în câteva țări africane ca Uganda, Kenya și Zambia (fotografia a fost luată în valea Luangwa din Zambia) și lupta împotriva lor se duce într-un cadru organizat. Recent a fost întocmit, în acest sens, un plan pentru vînarea a 1 500 de elefanți, cu ajutorul unor gloanțe drogate, pentru ca animalele să fie ucise fără dureri.

Sesiunea anuală a O.E.C.D.

Cînd drama se joacă în culise

La Paris s-a ținut, spre sfîrșitul lunii trecute, sesiunea anuală a Consiliului ministerial al Organizației pentru colaborare economică și dezvoltare (O.E.C.D.) care reunește 18 țări vest-europene, plus alte 3 țări din afara continentului: Statele Unite, Canada și Japonia. Dezbaterile au prilejuit abordarea citora probleme acute ale relațiilor dintre țările capitaliste dezvoltate.

Atrag, în mod deosebit, atenția două chestiuni de pe agenda: politica financiară a statelor occidentale și poziția lor față de țările în curs de dezvoltare. Sesiunea O.E.C.D. a arătat că, în aceste domenii, divergențe serioase continuă să se manifeste, datorită reacțiilor tot mai puternice ale unor țări membre, față de tendințele de dominație economică ale altora.

Cadrul „academic” al discuțiilor, limbajul tehnic folosit constituie, de altfel, o caracteristică generală a dezbaterilor din organismele economice inter-teritoriale, unde experți economici și financiari, denuți cu un cuvînt sugestiv „tehnofracți”, îmbracă în formule alambicate, conținut, de cele mai multe ori, terestru și brutal, al intereselor promovate pe arena mondială de giganții industriali și bancari.

Deosebit de limpede a reieșit din dezbateri o serie de puncte asupra cărora divergențele, apărute mai de mult,

continuă să fie de neîmpăcat. Este vorba, pe de o parte, de politica financiară a Franței, iar pe de altă, de aceea a Statelor Unite și Angliei. Privind relațiilor ziarului New York Herald Tribune, numeroase critici, mai ales din partea engleză și americană, au fost aduse faptului că Franța își sporește mereu rezervele de aur, schimbînd dolari și lire sterline. Secretarul general al O.E.C.D. a declarat că, practicînd acest sistem, Franța duce o politică de obstrucție în problema lichidităților internaționale. „Francezii, relatează ziarul despre criticile formulate, au dus această politică, din iarna trecută, pentru a exercita presiuni asupra Statelor Unite în numeroase sectoare politice și economice”.

Răspunsul reprezentanților francezi lasă să se înțeleagă natura adevărată a acestor divergențe. „Intărirea poziției de națiune creditoră a Franței, o arătat el, ar trebui să fie înfrînată mai degrabă cu

felicitări, decît cu acest criticism ciudat”. Este vorba, deci, de nemulțumirea și reacțiile de ordin practic pe care le prezintă în cercurile economice ale celor doi lideri din lumea occidentală — S.U.A. și Anglia — politica financiară „competitivă” a Franței.

Problema acestei „competitivități” s-a pus foarte acut, cînd s-a discutat despre aflulxul de capitaluri americane în Europa occidentală. Forurile O.E.C.D. au subliniat că acest aflus se datorează diferențelor importante care există între nivelul dobînzilor și dividendelor dintr-o serie de țări vest-europene, pe de o parte, și Statele Unite, pe de altă. Privind unei diagrame publicate, acest nivel este mai ridicat în Europa de apus, fapt care face ca posesorii americani de capitaluri să fie foarte atrași de oportunitățile oferite de investițiile transatlantice O.E.C.D. a propus egalizarea acestor niveluri, prin ridicarea lor în S.U.A. și scăderea lor în cele țări vest-europene unde sînt prea mari. În felul acesta, consideră experții O.E.C.D., capitalurile americane nu se vor mai abate în aceeași măsură asupra pieții vest-europene și balanța de plăți a S.U.A. se va putea echilibra. Dar recomandarea a rămas, cum scria un ziar occidental, „un sfat piș”, deoarece reprezentanții multora din țările parti-

cipante nu s-au arătat de acord cu aplicarea ei. Unii economiști americani apreciază, chiar, că vest-europenii, cerînd Statelor Unite să „echilibreze balanța de plăți”, urmăresc, în fond, nu însănătoșirea finanțelor americane, ci frînarea expansiunii în străinătate a capitalurilor americane.

Problema relațiilor economice cu țările în curs de dezvoltare a fost al doilea punct al agendei O.E.C.D. Și aici s-au confruntat două poziții principale: pe de o parte se află Franța care susține politica zonelor preferențiale (grupuri de țări în curs de dezvoltare, cărora o țară sau un grup de țări industriale le oferă anumite condiții avantajoase pentru plasarea produselor lor, n.n.) și care după cum arăta ziarul francez Les Echos „ramîne atașată unui sistem vizînd la ridicarea și susținerea cursului produselor de bază ale țărilor în curs de dezvoltare”. Pe de altă parte, Statele Unite și Anglia, care nu sînt favorabile stimulării și protejării prețurilor produselor de bază, ci vor ca ele să se stabilizeze după legea pieței. Cu alte cuvinte, din confruntarea acestor două poziții, pe care Les Echos le vede greu conciliabile, rezultă că, dacă politica „zonelor preferențiale” avantajează doar unele țări în curs de dezvoltare, respectiv țările „teritorii de peste mări” ale Franței, generalizarea politicii „formării prețurilor produselor de bază după legea pieței” ar avea, în schimb, ca urmare, un și mai

mare decalaj între prețul acestor produse și cel al produselor industriale, lovind și mai puternic în principala sursă de venituri a „celei de a treia lumi”.

În ultimă instanță, problema ajutorului pentru țările în curs de dezvoltare (ajutor pe care secretarul general al O.E.C.D. l-a apreciat drept stagnan) n-a arătat nici o soluție și nici o decizie de ordin practic. În timp ce Comitetul de ajutor și dezvoltare a decis să dea prioritate, în studiile sale, chestiunii „unui mecanism de egalizare a sarcinilor între țările industriale, în vederea ajutorării țărilor în curs de dezvoltare”, problema „zonelor preferențiale” va face și ea obiectul unui studiu al O.E.C.D. Se apreciază că durata elaborării acestor studii va fi de circa un an.

Caracterizînd sesiunea, publicația franceză AGEFI scrie că ea n-a prilejuit nici concluzii importante, nici vreo decizie, cit de cit însemnată; debaterile, arată AGEFI, „au permis fiecăruia să-și descarce nervii pe celălalt sau să lanseze idei care vor determina, poate, vreo reacție din partea unor guverne”.

Ținînd seama de toate acestea, se poate spune că sesiunea O.E.C.D. a fost, anul acesta, mai mult decît anul trecut, scena unor confruntări care, deși amortizate de cadrul „academic”, au lasat, totuși, să se întrevadă că, în culise, drama are un conflict puternic.

R. VOINESCU

Țările membre ale O.U.A. au hotărît suspendarea imediată a tuturor relațiilor cu Rhodesia

ADDIS ABEBA 4 (Agerpres). Într-o declarație făcută după sesiunea de vineri a sesiunii extraordinare a Consiliului ministerial al Organizației unității africane Diallo Teffi, secretarul general al O.U.A. a anunțat că cele 36 de țări participante la sesiune au adoptat o rezoluție cuprinzînd hotărîrea de a suspenda imediat toate relațiile economice inclusiv acordurile comerciale și financiare, cu Rhodesia, de a bloca toate conturile rhodesiene în băncile africane, Comunicările prin radio, telefon și telex cu Rhodesia vor fi sistate, transporturile suspendate, iar avioanele sud-rhodesiene nu vor primi drept de survol pe aeroporturile africane. Documentele de călătorie, eliberate de actualul guvern (le la Salisbury vor fi considerate nule iar facilitățile pentru Rhodesia — anulate.

Sesiunea de sîmbătă dimineață a fost consacrată examinării măsurilor militare care ar urma să fie luate împotriva Rhodesiei, dacă Marea Britanie nu va acționa în

mod hotărît pentru eliminarea regiunii rasiste din această țară.

După-amiază s-a întrunit sesiunea de închidere a conferinței.

LONDRA 4 (Agerpres). — Commonwealth-ul va fi pus la cea mai mare încercare din întreaga sa existență dacă membrii săi africani vor duce la îndeplinire amenințarea de a rupe relațiile diplomatice cu Marea Britanie în cazul în care aceasta nu va întreprinde acțiuni hotărîte pentru eliminarea actualului regim din Rhodesia pînă la 15 decembrie, scrie agenția Reuter. După cum se știe, o hotărîre în acest sens a fost adoptată vineri la conferința O.U.A.

Oficialitățile britanice au refuzat să comenteze hotărîrea conferinței înainte de a o studia în amănunțime. Ele au precizat că problema are implicații atât de profunde de ordin diplomatic, economic, financiar și militar încît nici o reacție rapidă din partea guvernului britanic nu este de așteptat.

Un comunicat oficial, publicat la Londra după încheierea convorbirilor dintre delegația Basutolandului și reprezentanții guvernului Marii Britanii, face cunoscută declarația primului ministru Leabua Jonathan, potrivit căreia el va cere în mod oficial independența țării sale la 30 septembrie anul viitor. Este necesar să amînăm că, în legătură cu viitorul Basutolandului, constituția elaborată la conferința de anul trecut de la Londra prevede în mod expres angajamentul guvernului britanic de a acordă „protektoratului” Basutoland — care beneficiază, din aprilie 1964, de „autonomie internă” — independența deplină, în decurs de un an de la data încheierii negocierilor generale (aceste negocieri au avut loc în aprilie a.c.), „dacă guvernul acestei țări va cere acest lucru”, noul stat urmînd să poarte străvechiul său nume: Leshoto.

O știre anterioară declarației premierului Basutolandului, provenită de la data aceasta, din Gaberones — capitala Bechuanalandului — anunță, recent, hotărîrea guvernului britanic de a acordă independența acestui „protektorat” pînă la data de 30 septembrie 1966. Bechuanalandul a dobîndit „autogovernarea internă” în primăvara anului trecut, iar în martie a.c. în acest teritoriu au avut loc alegeri generale pentru desemnarea primului. A doua oară s-a format primul guvern african al acestei țări, sub conducerea liderului Partidului democratic „Bechuanaland”, Seretse Khama.

În ce privește Swazilandul — cel mai mic și, în același timp, cel mai bogat în resurse dintre cele trei teritorii care formează triunghiul „protektoratelor” Marii Britanii din Africa de sud — termenul stabilit ultima oară de guvernul englez pentru acordarea inde-

În „triunghiul” sud-african

pendenței acestui teritoriu este anul 1967. Constituția impusă în anul 1963 de autoritatea „protectoarea” — în baza căreia au fost organizate alegerile de anul trecut, în care a ieșit învingătoare o coaliție reacționară a șefilor de triburi africani și a coloniștilor albi — constă, de fapt, din rînduile coloniale, fapt ce a determinat intensificarea mișcării de eliberare a populației swazi. A fost creat un front unit al partidelor democratice din Swaziland, care reunește „Partidul congresului eliberării naționale” (Ngwane), „Partidul progresist” și „Partidul democratic” — formă care are menirea de a coordona acțiunile în vederea obținerii, cit mai curînd posibil, a independenței de stat. Unul dintre aceste partide, Ngwane, a publicat un comunicat, prin care cere ca, în cursul anului viitor, să fie convocată la Londra o conferință pentru revizuirea actualului constituții a Swazilandului, la care să participe reprezentanții ai tuturor părților populatelor din acest teritoriu. Comunicatul overizează că, în cazul cînd populația Swazilandului nu va beneficia de dreptul general de alegeți — îngrădit prin actuala constituție —, ea va începe lupta armată pentru a obține pe această cale libertatea și independența sa națională.

Chestiunea independenței teritoriilor Basutoland, Bechuanaland și Swaziland

s-a impus atenției în ultimii ani, constituind adesea obiect de discuții nu numai între reprezentanții populației din aceste teritorii și autoritățile coloniale, ci și în cadrul unor organisme internaționale, îndeosebi în Organizația Unității Africane și în organele competente ale Organizației Națiunilor Unite. Dezbătînd, nu de mult, situația din „protektoratele” Basutoland, Bechuanaland și Swaziland, Comitetul Special al O.N.U. pentru examinarea problemelor aplicării Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale („Comitetul celor 24”) a adoptat, în unanimitate, o rezoluție care cere guvernului Marii Britanii să întreprindă acțiuni imediate în vederea acordării independenței acestor teritorii și care recomandă secretarului general al O.N.U. ca, în colaborare cu autoritățile britanice, să examineze și să stabilească căile și mijloacele de asigurare a independenței lor economice față de Republica Sud-Africană. Rezoluția preconizează că orice încercare de anexare sau violare a integrității teritoriale a celor trei teritorii va fi considerată drept un act de agresiune.

Toate cele trei „protektorate” britanice sînt în prezent dependente din punct de vedere economic de Republica Sud-Africană, avînd rînd de anexe agrare, surse de materii prime și de

mină de lucru ieftină ale acestei țări. Guvernul sud-african se străduiește din rîspuneri să-și extindă legăturile rasiste, să-și stabilească asupra acestor țări și dominația politică, intenționînd chiar să le anexeze la statul rasist sud-african. Ziarul britanic „Times” dezvăluie că, printre „tranzacții” încheiate între diriguitorii rasisti de la Pretoria și coaliția reacționară a șefilor de triburi din Swaziland, se întreprindea alipirea la teritoriul Republicii Sud-Africane a fîșii de pămînt fertilă a acestui protektorat locuit de coloniștii albi care se află în vecinătatea graniței cu R.S.A., iar restul teritoriului Swazilandului urmînd a constitui un asa-zis „stat african” sub conducerea consiliului șefilor de triburi — de fapt un bastion de solul celui din Transkei.

Trebuie precizat, de altfel, că acest plan nu este altceva decît o paricidă din marea plan pe care rasii sud-africani, împreună cu cei sud-rhodesieni și cu coloniștii portughezi îl pun la cale cu privire la crearea în această regiune a Africii a unui bloc militar rasist-colonialist. Acest bloc ar avea, potrivit concepției inițiatorilor lui, menirea să devină un instrument pentru stăvîlirea mișcării de eliberare națională și pentru perpetuarea dominației urmasilor stăpînirii colonialiste în sudul continentului african, respectiv în Republica Sud-Africană cu cele trei „protektorate” anexate, în Rhodesia încăpută pe miinile lui Ian Smith și în coloniile portugheze din Africa, Angola și Mozambic.

De aceea nenumărate organizații internaționale au cerut și cer ca, odată cu acordarea independenței să se ia măsuri pentru asigurarea integrității teritoriale și suveranității Basutolandului, Bechuanalandului și Swazilandului.

EMILIAN GAINA

CAPE KENNEDY 4 (Agerpres). — Sîmbătă, la ora 19.30 GMT, la Cape Kennedy a fost lansată nava cosmică „Gemini-7” avînd la bord pe cosmonauții Frank Borman și James Lovell. Administrația națională pentru problemele aeronauticii și cercetarea spațiului cosmic a anunțat că lansarea s-a desfășurat în condiții normale și nava s-a plasat pe orbită foarte

„Gemini-7” plasată pe orbită

aproapătă de cea stabilită prin calcul. Nava cosmică „Gemini-7” dacă totul decurge normal, va rămîne în spațiul cosmic 14 sau 15 zile. Unul din scopurile principale ale experienței constă în studierea efectului asupra organismului uman a unui zbor prelungit în spațiu. Totodată, programul prevede o încercare de întîlnire cu nava cosmică „Gemini-6”, ce va fi lansată peste cîteva zile.

Evoluția stației cosmice „Luna-8”

MOSCOVA 4 (Agerpres). — La 4 decembrie, în jurul orei 18 (ora Moscovei), stația cosmică sovietică „Luna-8”, lansată vineri în direcția Lunii, este afilă la o distanță de 213 000 km de Pămînt. Pînă la această dată s-a

realizat de patru ori legătura cu stația. Au fost obținute informații telemetrice și s-a calculat traiectoria zborului stației. Potrivit acestor calcule toate sistemele de la bordul stației funcționează normal.

In cîteva rînduri

• LA A 24-A SESIUNE A COMITETULUI PENTRU ENERGIE ELECTRICA AL COMISIEI ECONOMICE EUROPENE A O.N.U., ce s-a desfășurat la Geneva, a fost ales ca președinte al Comitetului delegatul italian Dino Tomaiar ca vicepreședinte, șeful legăției române, Adrian Georgescu, adjunct al ministrului energiei electrice.

• LA DEUTSCHE STAATSPREMIER DIN BERLIN, BARTONUL NICOLAE HERLEA, artist al poporului al Republicii Socialiste România a interpretat rolul marchizului de Posa în opera Don Carlos de Verdi. Publicul a aplaudat îndelung pe artistul român.

• LEONID BREJNEV, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., M. A. Suslov și I. V. Andropov, secretari ai C. C. al P.C.U.S., au primit pe Zenon Kiszko, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.U.P., și au avut cu el o convorbire.

• VACLAV DAVID, MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE AL R. S. Cehoslovacie a invitat pe ANDREI GROMIKO, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., să facă o vizită oficială în Cehoslovacia, în cursul acestei luni. Invitația a fost acceptată.

• EXPOZIȚIA INDUSTRIALĂ FRANCEZĂ DE LA PEKIN s-a închinat ieri. Ea a fost vizionată de 220 000 vizitatori, dintre care numeroși reprezentanți ai cercurilor economice, comerciale și industriale chineze. Agenția China Nouă relatează că expoziția a prilejuit specialiștilor chinezi și francezi un schimb de experiență.

• ÎN CADRUL UNUI TURNEU ÎN AUSTRIA, tenorul român, Ion Buzea a apărut pe scena Operei din Viena în „Lucia di Lammermoor”, bucurîndu-se de un deosebit succes.

• 141 DE SOLDAȚI ȘI OFITERI APARTINÎND RĂMĂȘTELOR FORTELOR CIANKAISISTE, care s-au refugiat dincolo de frontiera provinciei Hunan, s-au predat în ultimele trei luni garnizoanei de frontieră a Armatei Populare Chineze de Eliberare — anunță agenția China Nouă.

Marginalii Telegramme

Mult trimbată la escaladă a intervenției S.U.A. în Vietnam — există dinuiri de sporie la 250 000 a numărului militarilor americani în primăvara anului viitor — o dată în mod inevitabil, și la o escaladă a stărilor.

În această ordine de idei, corespondentul ziarului Times din Washington sublinia recent că în cursul unui săptămîni din a doua jumătate a lunii noiembrie, „pierderile americane în Vietnam s-au ridicat la cifra de 240 de morți, 5 dispersări și 470 răniți. Ele au depășit media săptămînală a pierderilor din războiul coreean și se prevede că vor crește”.

Fapt care se alindește și în sporița zilnică a numărului telegramelor trimise de la Washington la Ministerul Apărării al S.U.A., care indoliază din ce în ce mai multe camioane americane. Asa, bunăoară, locuitorii orașului Columbus, în Georgia de vest, au primit să-și amintescă adesea că aici se află Fort Benning baza de origine a miinii diviziilor aeronautice care acționează în prezent pe îndepărtatele meleauri vietnamiteze.

„Vestile proaste sosesc zilnic la locul de basină al primei diviziilor aeronautice”, astfel influențează ziarul New York Herald Tribune o relatare despre acțiunile corespondenții cerită într-o singură zi, luni, arată ziarul, Ministerul apărării a trimis 11 telegrame în Columbus, înstîbindu-văda velele si ruzdele apropiate că cei doi au fost au murit în lupte. Într-o nouă relatare care acționează în prezent pe îndepărtatele meleauri vietnamiteze.

Nu de mult, Inoene Ferrer l-a aliat, din presă, despre luptele crîncine în care era angajată stația cosmică „Luna-8” diviziile aeronautice a armatei din Vietnam. „Am umbrit toată ziua pe străzi”, a relatat ea mai tîrziu, „cînd am ajuns acasă am încercat să le dau de înțeles copiilor mei și să îi călăzesc în viața și să îi pun în lupte”. „Sesent William A. Ferrer, soțul doamnei Inoene Ferrer, Columbus, statul Georgia”.

Iar acum cîteva zile, McNamara, ministrul apărării al S.U.A., aliat în inspecție în Vietnamul de sud, a declarat că intenționează să înghelbeze, după modelul acestei prime diviziilor aeronautice, alte mari unități de intervenție.